

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lexicon Plavtinvm

Pareus, Johann Philipp

Hanoviae, 1634

S

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5032)

Rumex: Oxalis, & acetosa dicitur, Ger. *Sauverampffer*. Plin. l. 20. c. 21. & l. 11. c. 8. Pseud. 1. 2. §. 26.

Rumificare: est, rumore prædicare, eadem forma, qua *Magnificare*. Amph. 2. 2. §. 46. Vbi Nonius, Festus, Pylades, Odebertus legunt. *rumiferant*. Vide Animadversiones.

Rumori servire. Trin. 3. 2. §. 14.

Rumpere leges. Curc. 4. 2. §. 24.

Rumpere se Capt. Prol. §. 14. Sic Cic. lib. 7. Epist. *Diripiui pane me in iudicio Galli Caninij*. Horat. l. 1. Epist. 19.

Rupit Hærbitam Timaginis emula lingua

Rumpere ramices. Pœn. 3. 1. §. 37.

Merc. 1. 2. §. 27. Vide, *Ramex*.

Runcina. Vide, *Deruncinatus*.

Rurare: est opus ruri facere, rus colere, ut *græze* aruū colere. Capt. 1. 1. §. 16.

Rure. Truc. Arg. §. 2.

Rure redire. Truc. 3. 2. §. 125. 26.

Rursum prorsum: retrō & ante. *αὐτὸν ὀπίσσω*, quasi retrouersum & prorsum. Amph. 5. 1. §. 60. Epid. 2. 2. §. 63. Terent. Hec. 3. 1. §. 35. Cursum rursum prorsum. Cicero Orat. ad Brut. cap. 39. *sursum versus* cedere. Ennius: *Rursum prorsum reciprocatur fluctus feram*. Sic Eurip. *φύγεσσι αὐτῶν οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ ὀπίσσω*. Hæc Dii rursum ac prorsum micent.

Rursum recipere. Vide *Pleonasmus*, in Mantissa.

Rus: pro rusticitate. Most. 1. 1. §. 15.

Truc. 2. 2. §. 25. Catull. *Pleuus rus & infæciarum*.

Rusire. Truc. 3. 1. §. 1.

Rus merum: de homine agresti.

Truc. 2. 2. §. 14.

Rusculentia. *αὐγεμμία*. Trucul. 3. 2.

§. 7.

Rusticus: de immunda homine. Most. 1. 1. §. 39.

S.

Saburra, Græcis *γῆμα*, *πάρρημα* *τῆς νεῦς, ἱέρως*. onus sabulolum nauis. *μεταφορικῶς* ad voracitatem nimiam accommodatur, sicut & alia: *ingluuius* *ingluuiosus*, *gulo*, *gluto*, *gumia*, *guttur*. Hinc *Saburrate* dicuntur mulieres, quæ nimis sese ingurgitant cibo potuq. Cist. 1. 2. §. 2. **Sacciperium:** marsupium maioris modi, à sacco & pera, quod etiam alia recipere posset. Rud. 2. 6. §. 64.

Saccus: pro stipe, quæ in sacco colligitur. Capt. 1. 1. §. 22. *ad saccen-lum*, *akileg*.

Sacer: pro execrabilis. Bacch. 4. 6. §. 14. Pœn. Prol. §. 90. Catull.

— *horribilem & sacrum libellæ*.

Virgil. *Auri sacra fames*. Afran.

O sacrum sceurram & malum?

Turpil. *Pessime & sacerrime, etiam me irrides?*

Vide Festum Pompeium & Notas Scalig. itemque Macrobi. lib. 3. cap. 7.

Sacerrimus seruus: omnibus execrandus, scelestissimus. Most. 4. 2. §. 67. Horat.

Instabilis & sacer esto.

Sacerrimus vir: execrabilis. Rud. 1. 2. §. 69.

Sacerdos veneria. Rud. 2. 2. §. 23.

Sacerdos Veneris. Rud. 2. 4. §. 17. 26. & 2. 5. §. 22.

Sacra commouere. Pseud. 1. 1. §. 107.

Ita seruus vocat suas artes siue dolos. Vide plura apud Passerat. lib. 3. Eleg. 1. Propert. pag. 404.

Sacres.

Sacres *scribere* porci. Men. 2. 2. §. 16.

Vide litt. P.

Sacrificare Dls. Truc. 2. 4. §. 69.

Sacrificare Orco. hostiis. Vide litt. O.

Sacrificare thuris granii. Pcen. 2. 1.

§. 3.

Sacrilegus. Pseud. 1. 3. §. 128.

Sacrilegissimus. Rud. 1. 4. §. 1.

Sacrum: pro sacris, sacrificiis. Curc.

4. 1. §. 10.

Sacrum (*Profanum*. Trin. 2. 2. §. 8.

Sapicula. Cal. 3. 5. §. 59.

Sauus: durus valere, immitis, vehe-

mens, item acer & animosus &

fortis. Bacch. 4. 5. §. 3. Merc. 2. 3.

§. 20. Truc. 3. 2. §. 5.

Virgil. Æneid. 1.

Sauus ubi Æacide celo iacet He-

lor.

Sauire: irasci, succensere grauiter.

Cal. 3. 5. §. 20. Bacch. 3. 3. §. 4. E-

pid. 5. 1. §. 52. Truc. 5. 1. §. 4. χαλ-

πύω.

Virgil. 6. Æneid.

Ne seui magna sacerdos.

Sauire. Pseud. 5. 2. §. 3. Pcen. 1. 2. §.

121. Trin. 4. 3. §. 53.

Sauum. Ger. Dinschlet. Capt. 2. 2.

§. 31.

Sagina: pro animalibus, quæ pa-

scuntur in saginam, vt pingue-

scant. Cadere saginam. Most. 1. 1.

§. 62. Alio significatu vsurpatur

Mil. 3. 2. §. 32. Postea sagina ego

uiciat cellariis; pro ipsoloco e

quo saginari queas. Quomodo

accipitur etiam Most. 1. 3. §. 79.

Sagina plane est: h. e. adesistæ

sunt quasi viuaria, in quibus

aluntur & saginantur homines.

Sic Trin. 3. 2. §. 96. Aut ali-

quem ad Regem in saginam he-

rus meus se coniecit. Extat

quoque apud Symmachum E-

pist. ad Patrem: Non deerit, quo

famem pellant. nam comitibus
vestris, vixit sobrius, cadunda sa-
gina cura posterior est.

Sagitta. Trin. 3. 2. §. 99.

Sal: cibus seruorum. Pers. 2. 1. §. 15.

Sal: conuiuii principium, & tenui-

orum obsonium. Pers. 3. 3. §. 24.

Afin. 1. 2. §. 13.

Salem delingere. Vide litt. D.

Salem indere in aquam. Merc. 1. 2.

§. 92.

Salicium. Aul. 4. 6. §. 9. Alias, *salice-*

tum.

Salillum anime: sunt homines: h. e.

corpuscula animata. Metaph.

Trin. 2. 4. §. 91.

Salire saxo. Trin. 2. 1. §. 31.

Salsipotens Neptunus. Trin. 4. 1. §. 1.

Saljura. Curc. 2. 1. §. 17.

Saljura anime. Stich. 1. 2. §. 35.

Salsus: pro lepido. Capt. 5. 2. §. 2.

Salsus: madidus ex aqua marina.

Rud. 2. 1. §. 12.

Saltare pro vino. Stich. 5. 5. §. 33.

Saltem: pro, tandem. τὸ ἔσχατον.

Amph. 1. 1. §. 282. Donatus ad

Terent. Andr. 2. 1. §. 13. *Ut ali-*

quot saltem nuptiis prodit dies:

notat, saltem desperatis rebus so-

lam potentes salutem hoc verbo u-

timur. Idem ad Adelph. 2. 1. §. 41.

Vox nata à captiuis, qui nihil a-

liud præter salutem à victore pe-

tunt. Sic Seruius in Virg. Æn. 4.

§. 327. sic adnotat: *Et tantum est à*

captiuis, qui cum teherentur ab

hostibus, dicebant, sublatis omni-

bus salutem concede: Hinc per

lynæresin natus est sermo, vt

in contemptu rerum multa-

rum petitori aliquid saltem

dicant. Horat. l. 1. Sat. 6. §. 44.

Vide etiam Agell. lib. 12. cap. 14.

Caterum video nonnullos de

Orthographia & Analogia hu-

ius par-

ius particulæ nimium quantum
esse sollicitos: ita quidem, ut non
saltem, sed saltem scribendum
omnino esse, acriter contenda-
nt. Ut enim à supinis *Raptu*,
Curſu, *Senſu*, *Receptu*, dicimus
Raptim, *Curſim*, *Senſim*, *Receſſim*:
ita eodem plane modo à *ſaltu*
deſcendit *ſaltim*. Et profeſſo ſic
ſcriptum reperi in antiquiſſimis
Membranis Pall. Mil. 4. 1. §. 1. &
4. 5. §. 12. Pſeud. 1. 3. §. 27. Truc.
4. 2. §. 34. Atque ut in illis primi-
genia ſignificandi vis reſidet; ita
eodem in hoc non obſcura eſt.
Adhibetur enim in oratione, cū
ea quaſi ſaltu quodam ab iis, quæ
anteceſſerunt ſubito præcipit, &
ſinit in extremum aliquod. Pri-
ſciani Ol. 1. 5. pag. 1013. In IM & de-
nominatiua inueniuntur & ver-
balia & participalia, ut à parte,
partim; à viro viritim; à vice, vi-
ciſſim; à ſtatu ſtatim; à raptu, rap-
tım; à ſaltu ſaltim & ſaluatim.
Vide etiam I. Gulielmii *πῶτα*,
& Mureti Varias leſt.
Saltem: pro *tamen*, vel *certe*. Men. 5.
5. §. 62. Mil. 4. 5. §. 12.
Saltem: duntaxat, tantum. Capt. 3. 1.
§. 26. Curc. 4. 2. §. 21. Pſeud. 4. 7.
§. 125. Pæn. 3. 1. §. 41. Rud. 3. 5. §.
24. Rud. 5. 1. §. 7. Trin. 2. 4. §. 88.
Saltem; exceptiua particula. Rud. 4.
4. §. 141.
Salus aprorum. Caſ. 2. 8. §. 42. *uno*
ſaltu duos apros capiam.
Salus; pro *natura muliebri*. Curc.
1. 1. §. 56. Caſ. 5. 2. §. 35.
Salus: Exercitiū iuuentutis. Bacch.
3. 3. §. 24.
Salus damni, dixit Plautus: ut, *Mō-*
res malī. Men. 5. 6. §. 31. Videlitt.
M. Montes.
Salus cordis. Ciſt. 2. 3. §. 9. Mil. 4. 2.
§. 96.

Salua & ſarta. Merc. 1. 2. §. 62.
Salua res eſt. Elegans formula victo-
riæ. Aul. 2. 2. §. 30. Capt. 2. 1. §.
34. Epid. 1. 2. §. 11. Rud. 1. 2. §. 83.
Salua neris: Forinſula peregre adue-
nientium. Men. 5. 2. §. 26. Trin.
5. 2. §. 53. Vide Briffon. Form. lib.
8. pag. 745. Edit. Francof. Sic di-
cebant in formulā: *Quid agis?*
Cicero pro Plancio cap. 14. *Tu*
Druſe, quid agis? Terent. Adelph.
1. 1. §. 35. *Quid agis Milio?*
Saluē. Aduerſialiter; ita quidem,
ut verbum *Agendi* ſuppreſſum
plerunque ſubaudiatur. Men. 5. 2.
§. 28. Stich. 1. 1. §. 10. Trin. 5. 2. §.
53. Apuleius lib. 1. Met. *Quam*
ſaluē agit? inquit Demeas noſter.
Apol. Interroga, *Maxime, qua-*
tuordecim ſervos, quos exhibemus,
Thallus puer ubi ſit, & quam ſaluē
agat. Terēt. Eun. 5. 6. *Quid eſt?*
quid trepidas? ſatisne ſaluē? Vbi
Donatus interpretatur, integrè,
reſtè, commodè. Vide etiam cu-
mulum exemplorum apud Brif-
ſonium in magno opere Formu-
larum. pag. 745. Edit. Francof.
Salue atq; vale. Formula ſalutandi,
quos nunquam redituros puta-
mus. Curc. 4. 2. §. 38. & 4. 4. §. 32.
Salue. Sternutantibus dici ſolium.
Epid. 1. 1. §. 4.
Salue edepol. Trin. 1. 2. §. 11. Terent.
Hec. 1. 2. §. 8. *Salue mecaſtor*.
Salueo. Truc. 2. 2. §. 4.
Saluere bene. Moſt. 3. 1. §. 37.
Salus; nomine proprio pro Dea ſa-
lutis. Afri. 3. 3. §. 124. Capt. 3. 3. §.
1. Ciſt. 4. 2. §. 76. Moſt. 2. 1. §. 4.
Pſeud. 2. 4. §. 19. ſæpius antiqq.
Inſcriptionibus occurrit.
Salus; appellatiuè. Bacch. 4. 8. §. 38.
Salus mea ſeruasti me.
Salus; in blanditiis amantium. Caſ.
4. 3. §. 3.

4.3.ψ.3. Cist. 3.ψ.13. Pœn. 1.2.ψ.
113.170.176. & 1.3.ψ.12.
Salus, σωτηρία. de quouis commodo.
Caf. 3.ψ.11.
Salus in aliquo. Pseud. 1.1.ψ.69. *Nisi*
quæ mihi in te est, aut tibi in me
salus.
Salutamus & homines, & Deos.
Bacch. 2.1.ψ.3. *Saluto te, vicine*
Apollo.
Salutare aliquem verbis suis. Bacch.
4.4.ψ.79.
Salutare benigne. Pœn. 3.5.ψ.7.
Salutare benigne. Aul. 1.2.ψ.26.
Salutare Deos. adorare, precari.
Curc. 1.1.ψ.70. & 3.ψ.10. Stich.
4.1.ψ.29.
Salutari ire Deos. Bacch. 2.3.ψ.113.
Salutē dare. reddere. Bacch. 2.3.ψ.11.
Salutem dicere verbis alicuius. Pœn.
1.2.ψ.195.
Salutem ferre. Pœn. 3.3.ψ.8.
Salutem mittere, remittere, expetere.
Pseud. 1.1.ψ.41.44.
Salutem propitiā nunciare. Men.
Prol.ψ.1.
Salute alicuius: pro, saluo aliquo.
Bacch. 4.9.ψ.147. Men. 1.2.ψ.
25. Rud. 4.2.ψ.5.
Salute salua impetire aliquē. Epid.
1.2.ψ.24.
Salute bona, sua, tua, mea: boni omi-
nis causa. Merc. 4.5.ψ.9.
Salute sanior. Truc. 2.2.ψ.5.
Saluti est: bonum salutare est.
Capt. 3.4.ψ.23. Merc. 1.2.ψ.32.
Salutigerulus puer. Aul. 3.5.ψ.28.
Glossæ: *ἐπιεικής*. Apuleius:
Salutigerum vocat. Duza tamen
malit, *Sandaligerulum: vti* Trin.
2.1.ψ.22. Sic *Damnigerulus.*
Truc. 2.7.ψ.1.
Saluum. proincorrupcto & intacto.
Amph. 2.2.ψ.141. Mil. 2.2.ψ.79.
Consilia salua sumes indidem. Li-

uius lib. 1. *Quid salui est mulieri*
amissâ pudicitia: Propert. 2.8. Pe-
nelope potuit bis denos alua per
annos Vivere.

Saluus sum: saluares est. Capt. 2.2.
ψ.34. Pseud. 4.2.ψ.18. Most. 3.1.
ψ.35.

Saluus, vinus & sopses. Capt. 4.2.
ψ.93.

Saluus & sanus. Epid. 4.1.ψ.36.

Salus vos seruet. Pœn. Prol.ψ.128.

Salus solida. Bacch. 2.2.ψ.10.

Salus scripta. Pseud. 4.2.ψ.46.

Salus dataria. quæ alteri datur.

Pseud. 4.2.ψ.13.

Salus argentea, lignea. per iocum e-

leganter sic vocat litteras, in

quibus argentum reconditum

erat, aut nihil præter lignum, in

quo salus descripta. Pseud. 1.1.

ψ.45.

Saluum seruatumque me DI volunt.

Trin. 4.3.ψ.69.

Sambucina; sambucistræ, à sam-

buca instrumento musico. Stich.

2.ψ.56.

Samia vasâ; fistilia, testacea, quæ

in insula Samo ex luto fingeban-

tur. Capt. 2.2.ψ.41. Bacch. 2.2.

ψ.24.

Auson.

Fama est fistilibus cœnasse Agatho-

clea regem,

Et mensam Samio sape onerasse

luto.

Cicero lib. 6. de Rep. *Samia ca-*

pedines. Pro Murænâ: *Exposuit*

vasa Samia.

Samia fores; figulinæ ex luto Samio.

Men. 1.2.ψ.65.

Samiolum poterion; è figulina mate-

ria. Stich. 5.4.ψ.12.

Sancaptis. Fisti aromatiz nomen.

Pseud. 3.2.ψ.43.

SAN

Sanctè iurare. Cist. 2. 3. §. 27.

Sanctè pius. Rud. 4. 7. §. 8.

Sanctus: tutus, inviolatus. Trin. 4. 3. §. 26. *Ambitio sancta.*

Sanctum est lege. Trin. 4. 3. §. 35.

Sandaligerula: ancilla, quæ domine sandalia, hoc est, crepidas gerunt: Sandalia enim sunt calceamenta feminarum ditiorem, eaque elegantissima, & aurea quandoque. Trin. 2. 1. §. 22. Habebant & seruos *Sandaligerulos.* Pers. Sat. 6. *solei puer obiurgabere tibræ.*

Sana ac salus minæ argenti. Pseud. 4. 6. §. 6. *Ridiculè* hoc ad inanimam transfertur Pœn. 2. 2. §. 132. *Lymphæctus nummius:* quasi qui furore corceptus, ac minus sanus sit.

Sane: Saniter. Amph. 1. 1. §. 291. Curc. 1. 3. §. 20.

Sane: pro, valde. Most. 3. 2. §. 75. *Sic insanè & insanum* dicit alibi. Vi. de lit. l.

Sanguinem ebibere: de molestissima molestia. Curc. 1. 2. §. 65.

Sanguinis plenus: robustus. Bacch. 1. 2. §. 45.

Sanguinis guttam vix habere. præ nimio timore. Most. 2. 2. §. 75. Sic vetus Poeta apud Cicero-nem: *Refugiat timido sanguē alq; exalbescat metu.*

Sanguis integer: vegetam ætatem notat. Merc. 3. 2. §. 7. Virgil. *Vos, o quibus integer aui sanguis.*

Sanus mentis, aut animi. Trin. 2. 4. §. 53.

Sapere: ambigue ab animo ad odorem transfertur. Pseud. 2. 4. §. 48.

Sapere ad Genium. Pers. 1. 3. §. 28. Ter. Adelph. 5. 3. §. 46. *Ad omnia alia ætate sapimus restius.* Pro-

pert. lib. 2. Eleg. 13. *Non: nihil æ rerum conscia terra sapit.*

Sapere rem suam. Pseud. 1. 5. §. 87. Most. 5. 1. §. 44. *Nullum rem sapit.*

Sapere ad rem suam. Truc. 4. 4. §. 1.

Sapere pleno pectore. Epid. 2. 2. §. 102.

Sapere corda. Mil. 2. 3. §. 65.

Sapere sapienter. Pœn. 3. 2. §. 29.

Sapere vinè. Epid. 2. 2. §. 99.

Sapienter: moderate.) (*Inspienter.* Truc. 4. 3. §. 53.

Sapienter: docte, cordate, catè. Pœn. 1. 1. §. 3.

Sapienter & consilio bono. Aul. 3. 5. §. 3.

Sapientia: pro prudentia. Epid. 1. 1. §. 58.

Sapientia est. Stich. 1. 2. §. 62.

Sapientius facere. Curc. 4. 3. §. 15.

Sapis sane. Corrigētis formula. Caf. 3. 6. §. 15.

Sapisset: lapuisset. Rud. 4. 1. §. 8.

Sapit cui pectus. Bacch. 4. 4. §. 12.

Sapit hic pleno pectore. Epid. 2. 2. §. 101.

Sapit doctè & prospectè. Mil. 3. 1. §. 161.

Sapit ingenio patris. Pœn. 5. 4. §. 26.

Sapit is & vābalaq;. h. e. manifestum furem, qui novit artem furandi. Pseud. 2. 4. §. 48.

Sarra. Tyrus: quæ dicta est Sarra à pilce Sar. Truc. 2. 6. §. 58. Ser-nius ad illud Virg. 2. Georg. *Vt geminā bibat, & Sarrano dormiat ostro:* notat per ostrum Tyrium si-gnificari purpuram Tyriam. Et Sarra-næ tibæ dictæ sunt vel Tyriæ vel Africanæ. Ennius quoque dicit Pœnos Sarra oriun-dos. h. e. Tyro.

Sarcina: de militaribus impedimē-tis. Trin. 2. 4. §. 195.

Sarcina: pro, molestia. Most. 2. 1. §. 82.

§. 82. & 3. 1. §. 92 Mil. 3. 3. §. 61.
Sarcinam confringere. Trin. 3. 2.
 §. 9.

Sarcinam imponere: ἀναρτοῦντες,
 pro, deripere. Most. 2. 1. §. 81.

Sarcinari homines. Pcen. 5. 2. §. 19.

Sarcinatores sunt, qui sarcinas com-
 pingunt. Germ. *Ballenpacker*.
 Aul. 3. 5. §. 41.

Sarcire aliquid nūmo: μετὰφορῶντες
 pro, restituere, integrum facere.
 Festus Most. 1. 2. §. 34. 67. Vide
 Brill. Form. pag. 517.

Sarcire centones. Vide litt. C.

Sarciculum. Truc. 1. 2. §. 21.

Sardi. Mil. 1. 1. §. 44.

Sarmentū. Most. 5. 1. §. 65.

Sarracum. Vide *Serracum*.

Sarrapis, vel *Serapis.* Ægyptio-
 rum Deus, qui præerat agri-
 cultura, & per sementes à sacer-
 dotibus suis per pagos ad stipem
 colligendam circumferabatur,
 ut missis vberima proveniret e-
 ius Numine. Pcen. 5. 5. §. 33.

Sarrire est, sarculo herbas noxias
 segetibus euellere. Ger. *Jätten*.
 Capt. 3. 5. §. 4.

Sarsina: oppidum Umbriae, patria
 Accii nostri, Inde *Sarsinatis*, casu
 recto: pro, *Sarsinas*. Most. 3. 2.
 §. 84.

Sarsitecta habere precepta alicuius.
 Trin. 2. 2. §. 36. Most. 1. 2. §. 67.

Sat: pro par. Perf. 1. 1. §. 27. & 4. 6.
 §. 4. Most. 4. 2. §. 5. Pcen. 1. 2. §. 40
 Truc. 2. 6. §. 62. Lucillius: Cui, si
 coniret, populi: vix totū satus sit.

Sat verbum. Bacch. 4. 8. §. 37. Rud.
 3. 6. §. 28. Truc. 2. 8. §. 14.

Sat est: commodū est. Truc. 1. 1. §. 1.

Sat est. Optius sat est. Pcen. 1. 2. §. 75.

Sat est vocis. Truc. 2. 3. §. 29.

Satis habere: pro, acquiescere, puta-
 re satis factum sibi. Most. 2. 1. §.

42. & 3. 1. §. 120. & 3. 2. §. 149.

Satagie facit, quod debet. Afri. 1. 4.
 §. 4.

Satias: ἐπαχθῆς, satietas. Pseud. 1. 3.
 §. 99. Dicebant etiam *Satiēs*. Vi-
 de *Modi* Novatij.

Satietas satis est. Pcen. 1. 2. §. 6.

Satellites. Mil. 1. 1. §. 78.

Satellites Neptuni. Trin. 4. 1. §. 14.

Satin' particula hortandi. Pseud. 1.

2. §. 33. Pcen. 5. 5. §. 20. Trin. 2. 4.

§. 53. & 4. 2. §. 80. & 4. 3. §. 6. 64.

& 5. 2. §. 53.

Satin' Lepida particula in interro-
 gationibus. Amph. 2. 1. §. 1. Men.
 5. 1. §. 41. Most. 1. 1. §. 73. & 2. 1. §.
 42. & 5. 1. §. 60. Pcen. 4. 2. §. 97.
 Cist. 1. 3. §. 2.

Satin' Admirantis, & indignantis
 particula. Mil. 2. 4. §. 40. & 2. 6.
 §. 1.

Satin' si: Comica particula. Rud. 4.
 5. §. 3.

Satin' istis. Ger. *Ist es nicht genug?*
wasu. Pseud. 1. 1. §. 110.

Satin' vi Elegans formula Comica.
 Merc. 2. 4. §. 13. 27. Trin. 4. 3. §.
 6. 64. Mil. 4. 3. §. 41.

Satis: ἐπιμετῶν interdum est. Amph.
 Sc. *Tūn' me*. §. 16.

Satis amara. Trin. 2. 1. §. 27. Vide
 etiam, *Parum*.

Satis consilia. Cūrc. 2. 4. §. 89. Cicero
 lib. 2. de Inu. *Satis homines*.

Satis vxor: quæ nimis imitatur mo-
 res vxoris. Caf. 2. 3. §. 31.

Satis nequam. Rud. 1. 5. §. 5.

Satis vocis nō habere. Most. 4. 3. §. 36.

Satis orationis. Bacch. 1. 2. §. 59.

Satis est: pro, conclamatū est. Germ.

Es ist anß. Capt. 1. 2. §. 9. Sic Al-
 binouanus in obitu Mæcehat:
*Sī tamen hoc satis est, vixi te Ca-
 sare amico: Et morior, dixit, dum
 moriorq, satis.*

Satis

Satis est: par est; propriè in certaminibus. Pers. 1. 1. §. 27. Stich. 5. 5. §. 5.

Satis est saluti. Truc. 2. 2. §. 4.

Satis accipere ab aliquo; est, alicui fidem habere sine sponsoribus aut fideiussoribus. Eleganti formula loquendi. Stich. 4. 1. §. 4. Most. 1. 3. §. 97. Ei oppositum est, *Satis dare*.

Satis certò. Pseud. 4. 5. §. 5.

Sarius est. Most. 3. 2. §. 117. Pseud. 1. 5. §. 34. Pœn. 3. 1. §. 49. Truc. 5. 1. §. 34. 36.

Satius est, quàm; melius est. Cas. 1. 1. §. 23. Epid. 1. 1. §. 57. Bacch. 3. 2. §. 11.

Satius habitu. Pœn. 1. 2. §. 72.

Sator sartor, seclerum & messor. Capt. 3. 5. §. 3.

Satur pugnis. Amph. Sc. *Quis tam*. §. 15. Sic Theocr. *πληθαίνε μεθύων*. *plagus ebrius*.

Statur sum factus probe extis. Pœn. 3. 6. §. 9.

Satur sermonis. Pseud. Prol. §. 11. Sic Varro apud Non. dicit, *Scholicà dape ebrios*.

Saturare vitæ. Stich. 1. 1. §. 17. *Hæres vitæ me saturant*. Poeta *Dextra saturata fuit cadis*.

Saturitas. Dea Parasitorum. Capt. 4. 2. §. 85. 97.

Saturitas sancta. à Parasitis dicitur. Capt. 4. 2. §. 97.

Saturitate ebrius. Vide litt. E.

Saturorum locus. Vide litt. L. *Locus*.

Saturum fieri. Pœn. 1. 2. §. 21.

Satus, pro, *natus*. Epid. 5. 1. §. 29.

Saturni hostia; de eo qui dignus matari. Amph. Sc. *Tun' me*. §. 3.

Saturnus; patruus Iouis. Cist. 2. 1. §. 36. per errorem adolescentis.

Est enim pater Iouis & Iunonis. Bacch. 4. 8. §. 54.

Sauciare virgis ad saturitatem. Rud. 3. 4. §. 52.

Sauciare famam. tralat. e. Bacch. 1. 1. §. 30. Eadem metaphorâ vsurpatur *agrotare*, uti exemplis docet Petrus Victorius lib. 19. cap. 11. Variarum. Et Petrus Faber lib. 1. cap. 9. Semeffer.

Sauia valga; sunt labia prauè distorta. Mil. 2. 1. §. 16. Afin. 4. 1. §. 51. Rud. 2. 4. §. 10. *Sauia* non sunt ipsa basia (ut de variis interpretibus aliquid ad nostram saluam delibem) sed labra vel ipsum os: ut patet ex locis prædictis. Doussa Centur. lib. 1. cap. 8. *Sauium* sumit pro *salina*. Sic Catullus: *Sed nunc id doleo, quod pura impurapuelle*

Sauia cinnunxit spurca salina tua.

Non aliter Apuleius cap. lib. 3. Miles. *Admixtis & sorbillantibus sauiis*; uti quidem Colinius restituit illum locum, atq; ibidem ex parallelis interpretatus est Paullus Silentarius Anthol. lib. 7. *ὁυ γὰρ ἰδὼν οἷο καὶ αὐτὸ ἀπεργατο χεῖλεα μίξαι*. Macedonius: *πῶς μόνον τὸ φιλημα, μὴ τὸν πόσιν οὐδὲ σεαυτῇ*.

χεῖλεσι γυμνοτάτοις οὐ τινι μίξομεν. Virgil. Catal. *Os vsq; lapibus sauiis*; vbi Scalig. vide.

Sauia super sauiam. Pseud. 4. 1. §. 38.

Sauia sagittata; instar sagittarum animum ferientia. Trin. 2. 1. §. 16. Aliàs *Oscula armata*; & contra. *Inermæ oscula*. Propert. 1. 1. Eleg. 3. *Osculaque ad mortæ sumere inermæ manu*.

Sauatio suavis. Pseud. 1. 1. §. 63.

SA-

Sasium : in blanditiis. Afri. 5. 2. 5.
94. Curc. 1. 1. 5. 56. 60. 95. Cal. 5. 2.
5. 12. Cist. 2. 1. 5. 46. Most. 1. 3. 5.
10. Pœn. 1. 2. 5. 153. 170. 175. &
5. 4. 5. 63. 70. Rud. 2. 4. 5. 10.
Truc. 2. 4. 5. 4. 22. 25. & 5. 1. 5. 48.
Pseud. 1. 2. 5. 47. Stich. 5. 5. 5.
23. 24.

Sasium dare. Pœn. 1. 2. 5. 163. 192.
Truc. 5. 1. 5. 32.

Sasium impingere. Cal. 5. 2. 5. 38.

Sasium facere. Afri. 4. 1. 5. 53. Men.
1. 3. 5. 13.

Sasium oppingere. Curc. 1. 1. 5. 60.

Sasium bibere. Bacch. 1. 1. 5. 15.

Sasium petere. Truc. 2. 6. 5. 44. 47.

Sasium tenere. Curc. 1. 3. 5. 64.

Sasium quietum. Cal. 5. 2. 5. 13.

Saxatilis piscatus. Rud. 2. 1. 5. 10. qui
in scopulis exercebatur. Vide
Meurs. ad Lycoph.

Saxum : de Tarpeio saxo absolute.
Trin. 2. 1. 5. 31.

Saxum solidum. Mil. 4. 2. 5. 34.

Scabra : scabie aspera. Trin. 2. 4. 5.
140. *Scabra ones*.

Scæua bona, pro auspicio. Sic enim
Festus : *Scæuum*, à Græcis est, qui
scæuum dicunt sinistrum. Varro
ne quid obsit bonæ *scæua* causa. In-
de *Scævola* appellatur, à sinistra;
quod quæ sinistra sunt, bona au-
spiciâ esse existimantur : à quo
dicuntur Comitîa, aliudve quod
sit aut sinistra, *Scæua*. Glossæ :
ἀριστερά. Pseud. Prolog. 5. 1. &
4. 7. 5. 39. Cal. 5. 4. 5. 4. *Scæua ca-
nina* : latratus caninus. Stich. 5. 2.
5. 14. Vide etiam Epid. 2. 2. 5. 2.
& supra *Ani*. Item Scalig. ad Fe-
stum, & Varronem. Turneb. lib.
8. cap. 11.

Scæpora Troia. Bacch. 4. 9. 5. 31.

Scalperrire unguibus. Aul. 3. 4.
5. 8.

Scapha. Rud. 1. 2. 5. 74. 78. 84. & 1. 3.
5. 18. & 2. 3. 5. 38.

Scaphium. Bacch. 1. 1. 5. 37. Pers. 1. 3.
5. 44. Stich. 5. 4. 5. 11. Doufa in-
terpretatur vas illud, cui solent
immediere mulieres. Et non aliter
vertit interpres Germanicus
Bacchidum, Doctor Albertus
von Eybe. Für den Helm ein
Harnglass. At Gifanius per *ομα-
φρον* non matulam intelligit, sed
vas muliebree ære, ad retri-
menta alui. Turnebus verò &
Lamb. volunt fuisse poculum
oblongioris figuræ, laterumque
in scaphæ similitudinem flexo-
rum. Quod tamen vix congruit
cum mente Plauti.

Scapula. Cal. 5. 3. 5. 11. Pœn. 1. 1.
5. 26.

Scapula pruriunt. Pers. 1. 1. 5. 32.

Scapulis symbola sunt parata. Tra-
late. Germ. Man wirdt Rir-
wen halten vff mein Rücken.
Epid. 1. 2. 5. 22.

Scapulis liuorem continuare. Truc.
4. 3. 5. 19.

Scato, is. *δεξιάς*. Aul. 3. 6. 5. 22.
Turneb. 3. 12.

Scælestus : non semper est *οἰμαρῆς*
sed idem, quod, *ἀτυχῆς*. *Annus
scælestus*. Afri. 2. 4. 5. 70. Most. 3.
1. 5. 1. Sic Horat. lib. 2. Od. 4. 5. 17
*Crede non illam tibi de scælesta
Plebe delectam*. —

Scælestus senex. Rud. Prol. 5. 50.

Scælestissimus. Amph. 2. 1. 5. 2.

Scælestos se vocant, qui aliquâ in-
felicitate premuntur. Most. 3. 1. 5.
32. Horat. lib. 2. Od. 4. *Credo non
illam tibi de scælesta plebe dele-
ctam*.

Scælesta parta. Rud. 2. 6. 5. 22.

Scelerum caput : de scælestissimo ho-
mine.

mine. Bacch. 4. 7. ψ . 31. Pseud. 4. 5. ψ . 2.

Scelus: Comice, pro *scelesto*. Amph. 2. 1. ψ . 7. Bacch. 5. 1. ψ . 9. Mil. 3. 2. ψ . 14. 2. 7. & 5. 1. ψ . 41. Pseud. 5. 2. ψ . 10. Pers. 4. 4. ψ . 115. & 4. 9. ψ . 6. Rud. 4. 3. ψ . 54.

Scelus: significat facinus aliquod, quod inquinat, & impurū reddit: qualis est cædes. Nam qui cædem commiserunt, maxime cuius aut hospitis, impuras manus habent, ipsiq; impuri sunt. Præterea omnis impietas, omneque factum impium scelus est: ut contemnere diuos, prodere patriā, non alere, aut non colore parentes & propinquos, eosq; qui parentum loco nobis esse debēt, ut homines de nobis benemeritos, scelus est: & qui talia fecerunt, *scelerati*, *scelosi*, *scelerosi* à Latinis appellantur. Most. 2. 2. ψ . 45. Merc. 1. 2. ψ . 96. Pers. 4. 4. ψ . 10. & 5. 2. ψ . 15.

Scelus, de femina *scelesta*. Bacch. 5. 2. ψ . 57.

Scelus pueri. Pers. 2. 2. ψ . 10. 35.

Scelus viri. Truc. 2. 7. ψ . 59.

Scelus urget. Men. 2. 2. ψ . 47.

Schema. Amph. Prol. ψ . 117. Pers. 4. 2. ψ . 2. uti quidem versus ille legitur apud Priscianum lib. 6. initio. $\chi\eta\mu\alpha$ significat ornatum, habitum. Antiqui autem nomina neutra Græca tertiæ declinationis secundam primam protulerunt, teste Prisc. lib. 6. ut *Syrnam*, *dogmam*, *schemam*, *glaucomam*, *diademam*. Vide Vossii Rhet. lib. 5. cap. 1. pag. 258. & Acidal. Diuin. Plaut. pag. 419. Hefych. in Lexico $\chi\eta\mu\alpha$ & $\chi\epsilon\mu\alpha$ pro eodem accipit.

Schanum: vnguentum iunceum,

pestimi odoris. Pcen. 1. 2. ψ . 55. Rud. 2. 1. ψ . 5. *Hischaneni*. uti aliqua edit. ibi legunt. Erin Fragmentis ex Altraba, *schanicola* meretrices. Vide Fragm.

Scilicet: $\alpha\upsilon\tau\alpha\ \sigma\upsilon\gamma\gamma\alpha\mu\epsilon\upsilon$, pro *scire licet*. elegantius infinitiuo iungitur. Afin. 4. 1. ψ . 41. Curc. 2. 2. ψ . 13. Rud. 2. 3. ψ . 64. & 4. 3. ψ . 12. Terent. Heaut *Scilicet* facturum me esse. Ibid. Continuo inieciisse verba tibi *Dromonem scilicet*. Lucret. lib. II. *Scilicet* esse *globosa*, tamen cum *squalida* consent. Vide etiam *Videlicet*: & Lexicon Lucret.

Scilicet: affirmantis & concedentis. Afinar. 2. 4. ψ . 63. Capt. 2. 2. ψ . 13. Men. 2. 3. ψ . 41. Pseud. 4. 7. ψ . 82. Pcen. 3. 2. ψ . 23. & 3. 4. ψ . 25. Trin. 2. 4. ψ . 178.

Scilicet: irridentis. Rud. 4. 4. ψ . 54.

Scilicet pol. Pseud. 3. 2. ψ . 89.

Scindo, *sciscidi*: dicebant veteres, monente Prisciano pag. 551. & 890. Pseud. 3. 2. ψ . 42.

Scindere urbem: dirimere muros. Bacch. 4. 9. ψ . 150.

Scintilla. Trin. 3. 2. ψ . 52.

Scintillantes oculi. Men. 5. 2. ψ . 77.

Scio; pro *recorder*. Most. 3. 3. ψ . 2.

Scio & *memini*. Curc. 3. ψ . 14.

Scio quid agam. Formula Comica de rebus suis sollicitè anquirentis. Aul. 1. 2. ψ . 32. Bacch. 1. 1. ψ . 45. Trin. 3. 2. ψ . 11.

Scibam: $\delta\epsilon\gamma\chi\alpha\iota\omega\varsigma$ pro *sciebam*. Amph. 1. 1. ψ . 229. Afin. 2. 2. ψ . 34. & 2. 4. ψ . 89. Pseud. 1. 5. ψ . 84. 85. 86. Pcen. 3. 1. ψ . 6.

Scibas. Aul. 4. 10. ψ . 24.

Scibatis. Rud. 2. 3. ψ . 47.

Scibo; pro *sciam*. Afin. 1. 1. ψ . 13. Epid. 2. 2. ψ . 102. Most. 4. 3. ψ . 5. Men. 1. 2. ψ . 33. & 2. 3. ψ . 35. & 5. 2. ψ . 57.

ψ. 57. Pseud. 1. 2. ψ. 41. & 1. 5. ψ. 65.
Truc. 2. 6. ψ. 68. Epid. 2. 2. ψ.
101.

Scibis. Caf. 3. 5. ψ. 22. Epid. 5. 1. ψ.
49. Mil. 4. 8. ψ. 55. Pcen. 5. 4. ψ. 55.
Pseud. 4. 4. ψ. 2. Pers. 2. 2. ψ. 37.
Rud. 2. 3. ψ. 35.

Scibis. Epid. 1. 1. ψ. 69. & 1. 2. ψ. 51.
Mil. 3. 2. ψ. 46.

Scibimus. Merc. 5. 4. ψ. 57.

Scibunt. Pcen. 2. 1. ψ. 16.

Scibitur. Capt. 4. 2. ψ. 5.

Sciens. Latinum est, non *sciens*, quod
vult Nonius sine exemplo. Hoc
me olim per epistolam amicè
admonuit Latinæ linguæ scien-
tissimus Paulus Melissus, Amph.
2. 2. ψ. 29. Caf. 5. 4. ψ. 11. Afin. 1. 1.
ψ. 34. & 3. 2. ψ. 16. & 5. 2. ψ. 3. Mil.
2. 1. ψ. 66. Pseud. 1. 1. ψ. 90. Pcen.
Prol. ψ. 112. Truc. 2. 5. ψ. 21. Pri-
scianus tamèn hb. 4. à verbo
scio derivat *sciens*, adductis exem-
plis ex Apuleii I. Hermagoræ,
& Pacuvii in Teucro. *Postquam*
desessus perrogando aduenas de-
natis, neque quemquam inue-
nit sciunt. Et Butychès Gramma-
ticus pag. 2152. à *scio*, inquit, est
sciunt. Circumfertur quoque vul-
garium illud: *Rebare fari scio, fa-*
bare nescio. Sed cuiusmodi, hæc sunt
authoritates, nemo intelligit.
Ex alio foro ego requiro suf-
fragia. *Grammaticastris*, aiebat
Melissus noster, *non credendum*.
Marelli erat, exemplum addu-
cere, si esset latinum; idq. separate.
Producit etiam Barthius Ad-
uers. 8. 6. & 30. 21. ex Higino de
iudicio Paridis cap. 92. locum
hunc: *Minerva si inde victrix*
discederet, formosissimum inter
mortales futurum & omni artifi-
cio sciunt. Vfus quoq; Lactant. lib.

3. c. 24. & *scio* mendacia defendē-
da suscipere. Atq; id verbum In-
trusum velit Barthius Plauto
pseud. 1. 4. ψ. 5. Vide Animadvers.

Sciens libenter. Afin. 3. 2. ψ. 16.

Sciens: prudens, de industria. Caf. 3.
5. ψ. 39.

Sciens scis. Pcen. 5. 2. ψ. 78.

sciens alicuius rei: conscius, gnarus;
Caf. Prol. ψ. 63.

scin' scisne. Bacch. 5. 2. ψ. 59.

scin' quomodo? Formula minitendi.
Amph. 1. 1. ψ. 199. Aul. 5. 1. ψ. 22.

Rud. 3. 5. ψ. 18. Pcen. 1. 2. ψ. 162.
Bacch. 4. 2. ψ. 12.

scindidi. Pseud. 3. 2. ψ. 42. Vide A-
nimaduersiones.

scipio: baculus senā. Amph. 1. 3. ψ.
22. Men. 5. 2. ψ. 103. Pers. 5. 2. ψ. 31.

scire, & sciscere est verbum forense.
Inde *plebiscitum*. Pseud. 2. 4. ψ. 58.
Pcen. 3. 4. ψ. 14. Cicero pro Plan-
cio: *Plancius primus legem sciuit*
de publicanis. Idem III. Offic. *Vu-*
rius etiam Atheniensis, qui scire-
runt, ut Ægineis, qui classe vale-
bant, pollices praeviderentur.

scire: pro, credere. Afin. 3. 3. ψ. 130.
Pseud. 4. 7. ψ. 80.

scire à aliquo: pro, ex. Most. 3. 2.
ψ. 58.

scire ex aliquo. Capt. 2. 2. ψ. 45.
47.

scire: plus est, quam credere. Caf. 2.
6. ψ. 3.

scire diuinitus. Curc. 2. 1. ψ. 33.

scire, scitus. Caf. 3. 1. ψ. 8. Merc. 3. 7.
ψ. 27. Bacch. 2. 3. ψ. 69.

scitior. Cist. 4. 2. ψ. 12. A *scitus: non-*
sciens.

scitum est: vetus est prouerbium e-
legans. Pcen. 1. 1. ψ. 7.

scitum, bellum, bonum. Bacch. 2. 2.
ψ. 31. Caf. 3. 1. ψ. 11.

Scitum consilium. Trio. 3. 3. §. 35.

Scitus: bellus, lepidus. Pseud. 2. 4. §. 58. Mil. 4. 3. §. 19.

Scitus: in re Venerea vsurpatum. Merc. 5. 4. §. 59. *Inscitus senex*: ineptus Veneri. Truc. 5. 1. §. 42. *Scitus bellum iniit*. Terent. Hec. 5. 1. §. 14.

Inscitum inferre iniuriam tibi, iniquum est.

Scitus sycophanta. Amph. 1. 3. §. 8.

Scita pulchra. Most. 1. 3. §. 103.

Scita nox: hoc est, apta. Amph. 1. 1. §. 132.

Scirpus: est id, quod in palustribus locis nascitur leue & procerum, vnde tegetes sunt. Vnde natum prouerbum, *in scirpo nodū querere*. Men. 2. 1. §. 22. Rud. 2. 6. §. 39. Vide *Prouerbia* in Mantissa.

Scirpearatis: ex scirpo, iunco enodo. Aul. 4. 1. §. 9.

Sciscitare. Men. 2. 3. §. 52.

Sciscitari. Amph. Sc. *Quis tam*. §. 6.

Sciscere: pro scindere. Bacch. 2. 3. §. 68.

Scisco: scire cupio. Amph. 5. 1. §. 17.

Scisorogationes: leges fero. Curc. 4. 2. §. 23.

Scitari: cognoscere, resciscere. Capt. 2. 2. §. 13.

Scitissima oratio. Stich. 2. 1. §. 30.

Scitissimē. Pers. 4. 4. §. 82. Stich. 2. 1. §. 16.

Scitula facies. Rud. 2. 7. §. 7.

Scitula forma. Rud. 4. 1. §. 3.

Scitus admissarius ad equas. Mil. 4. 3. §. 19.

Scius. Vide paulo ante, *sciens*.

Scrophipasci pistoris. Capt. 4. 2. §. 27.

Scombrus: piscis, ex quo garum optimum fiebat. Horatius saepe meminit in Satyris. Capt. 4. 2. §. 71. Vide Supplementum L. L.

Roberti Stephani.

Scopa. Stich. 2. 3. §. 22. 16. 50.

Scorta. Trin. 1. 4. §. 10. Truc. 1. 2. §. 6.

scorta seruulorum sordidulorum diobolaria. Pcen. 1. 2. §. 58.

scorsi-lenones. Truc. 1. 1. §. 48. sic ibi Mll. Pall.

scortum iratum amatori suo. Truc. 1. 1. §. 25. 36. 43. 45.

scortum exoletum. Pcen. Prol. §. 17. *scortū ducere*. Men. 1. 2. §. 15. Truc. 3. 2. §. 10. Videlitt. D.

scortum quarere: meretriculam ductare. Pseud. 4. 7. §. 23.

scribere: est, datā syngraphā de acceptā pecuniā cauere. Curc. 3. §. 40. Horat. lib. 2. Sat. 3. §. 69. *Scribe decem à Nerio*.

scribere nummos. Afin. 2. 4. §. 34. est, non praesentes soluere, sed pro his in certam diem soluendis apud aliquem argentarium se obligare, atque in certam diem cauere redditū iri nummos, quid debeantur. Idem est *Rescribere* & *Perscribere* apud Terentium.

scribere rationem accepti. Truc. 4. 2. §. 36.

scripsi. Afin. 4. 1. §. 57.

scriptura: pecunia scripta. Truc. 1. 2. §. 41. 43.

scriblita, vel *scriblita*. Pcen. Prol. §. 43. Est genus placenta sine melle, ideo sic dicta, ut ait Turnebus, quod qui eam fingit, tamquam scribit: aut quod esset nectis quibusdam signata, & tamquam scripta videretur. Alii *strelita* scribunt, quasi quod sit *στρόφιον ἀγροῦ, στέμμα*. Germani appellant *Gebackten Streublin*. Facit & Martial. mentionem lib. 3. Epig. 17.

scruposa via. Capt. 4. 2. §. 29.

scruposa via. Capt. 1. 2. §. 76.

scrutari: est, inquirere. Amph. Scen.

Tún,

Tūn me. y. 16. Aul. 4. 4. y. 23.

sculponea: rustica & rudia calceorum genera. Cal. 2. 8. y. 61. Varro Sefqui-Vlyffe. Dū in agro studiofius ruro, adspicio Triptoleum *sculponearū* bigas sequi cornutas. Fulgentius: *Sculponeas* dici voluerunt cestus plumbo ligatos. Nō satis bene. Contraria namque ibi adfert exempla. Neque *batuere* id est, quod vult Placiades. Id vel patet ex hoc Persii:

—sole apuer obiurgabere rubra.
h.e. sandaliorubro.

scurra; βαμολόχῃ describitur.

Rud. 1. 2. y. 52. *Qui sana ventris causa circui.* Solebat enim *scurrae* rempla & aras frequentare, sacrificiorum nidore sequi, ut dicacitate sua victum sibi emerēt, cumq; alios oblectarent, offenderent alios, semet interim victimarum partibus explerent, & ingluviem suam facerrimam sacris scil. epulis & vino efficerent.

Quos videtur Plutarch. describere his verbis: ἀλέγης ἄνθρωποι, ἡνίκά ἐν ἐπιπολέσιν ἀδελφίας τι ἀγυρπλὸν καὶ ἀγροῦν καὶ ἄλλῃ μνηστῆρα ἔπεριπαι βαμολοχῶν καὶ πλανώμενον γέ. Epid. 1. 1. y. 13. Most.

1. 1. y. 14. Trin. 1. 2. y. 165. Erant autem *Scurrae* non tantum, qui alienas epulas adipiscendi gratia, iocularia & scurrilia fundere, sed etiam homines vrbani; olim militari hominum generi opponi soliti. Poen. 3. 2. y. 35. & 5. y. 2. Truc. 2. 6. y. 10. Isid. *Scurra vocatur, qui causa esca quemlibet confectatur.*

Et hoc est, quod priori loco recensuli dicit noster: *Scurrae pone sese homines locant.* Vide autem Lindebruch in Ceirin,

pag. 297. Edit. Lugd. Deriunt aliqui ἀπό τῆ συγχυρῆν: quasi *secura*, vel *sucura*. Isidori Glossæ: *Scurrula, qui incopriat.*

Iuuen.—*minum agit ille Urbani qualem facundus scurra Catulli.* Martialis vocat *urbicum scurram*, Fulgētius *urbicarium*. Capitolinus *scurram mimarium*. Firmicus *scenicum ioculatorē*. Apollinaris *Gelasianum*. Glossæ Philoxeni; *Scurra*; σκῶπτης, γελῶτο ποίος, ἡδυλόγῃ, εὐτράπελῃ, δεικνύσης. Arnobius lib. 5. Dionysium Siciliae Regem iuniorem vocat *Scurram urbicum*.

scuta iacere: igo aurorum militum.

Trin. 4. 3. y. 27.

scutarij. Epid. 1. 1. y. 35. Vbi tamen ex Mss. Lang. Meursius *Scurtariis* ad linguam Sabinorum legendum esse contendit: sicut & Bacch. 1. 1. y. 32.

scurra; patellæ. Germ. Schüsselen.

Pers. 1. 3. y. 8.

se; eleganter vsurpatur *πυρελκός*. Men. 5. 6. y. 18. *Alii sese ita ut in rem esse ducunt, sint.* Aul. 3. 6. y. 5. Stich. 1. 2. y. 13. Trin. 2. 1. y. 11. Vide in Mantissa; ἀντίπρωτος, & *πυρελκον*.

se; pro, ipsam Mil. 2. 2. y. 26.

se; pro, illo, *ἀρχαῖκός*. Capt. 4. 4. y. 12.

secare: de vermibus; vt Græci κόπτειν τῶν σκῶπων. Most. 5. 2. y. 143.

Ambo ab infimo tarmes fecat. Sic Lucill. *Lana opus omne peris, squalor, tineæ omnia cadunt.* Vide Serv. ad Georg. 1. y. 56.

secedere de via. Curc. 2. 3. y. 2.

secessus. Vide litt. L. *Locus*.

secludere: secernere, separare. Rud.

1. 4. y. 1. Vide Passerat. ad Propert.

pag. 238.

sestin; de iis, qui se cōtinuo sequuntur,

Dd 3 tur,

tur, qualis est boum, taurorum, buculam insectantium, arietis ouem, &c. Inde *Secta Philosophorum*: & *Sectari*. Pers. 2. 1. §. 5.
sectari; cōsectari, insequi, persequi: inuestigare, perquirere. Mil. 2. 2. §. 7. 23, 106. & 2. 6. §. 25.
sectari aliquē clamore. Ger. *Einem nachschreyen*. Cist. 2. 2. §. 1.
sectari: in obsecris. Caf. 2. 8. §. 26. & 4. 2. §. 40. Rud. 2. 4. §. 5. Pers. 2. 1. §. 5. Mil. 2. 1. §. 13. & 3. 1. §. 12. Capt. 4. 2. §. 40. Rud. 2. 4. §. 1. Vbi vide Animaduersiones. Inde Festus notat *adsectatam feminā* dictam, quæ sollicitatur a pluribus. Vide etiam suprà *Ducere*.
sectarius perro. Capt. 4. 2. §. 289.
sectius: secius; à *seco*, quod vet. erat *narrare*, teste Agell. lib. 18. cap. 9. quod mea causa leges licet. Men. 5. 7. §. 57. Trin. 2. 3. §. 6. Vide quæso quæ Palmer. de hac voce adnotauit in Spicileg. p. 676. Tom. 4. Lamp. Critic.
sectar zonarius, βαλαντιόριος, crumenifeca. Germ. *Ein Beutelschneider*. Trin. 4. 1. §. 20.
secretū; separatim, seorsum, *secretis*. Germ. *Beis seits*. Amph. 3. 2. §. 73. Aul. 2. 1. §. 14. Bacch. 5. 2. §. 30. 35. Truc. 2. 7. §. 8.
secunda res. Bacch. 3. 6. §. 14.
secundare: fauere. *Tempus ei rei secundat*. Truc. 4. 2. §. 3.
secundum: pro, post. Germ. *Hernach*. Amph. 2. 1. §. 1. Capt. 2. 1. §. 42.
secundum: iuxta, prope. Rud. 1. 2. §. 61. 68.
secundum ire, ferre. Amph. 2. 1. §. 1. *Age i tu; secundum sequor*. So. sub-sequor. Mil. 4. 8. §. 39. *secundum* ferre. Stich. 3. 1. §. 45.
securicula anceps. Rud. 4. 4. §. 114.
securus anceps. Men. 5. 2. §. 105.

secus: pro, *alio*. Capt. 3. 4. §. 92. 106. Caf. Prol. §. 46.
secus quā. Afm. 5. 2. §. 93. Capt. 2. 1. §. 50. & 2. 2. §. 23. & 2. 3. §. 68.
secus, pro, *sexus*. Rud. 1. 2. §. 19. Vide Aufon. Popm. de vsu ling. antiqu. lib. 1. cap. 3.
sed: eleganti vsu. Rud. 3. 5. §. 20. Sic Phædrus Fab. 74. *Odore canibus anum sed multo replent*.
sed; subiungi solet salutationibus. Afm. 3. 3. §. 29. & 2. 2. §. 103. *sed quid ais?*
sed autem. Rud. 2. 4. §. 15.
sed eisi. Trin. 2. 4. §. 106.
sed ita, Eleganti vsu. Most. 3. 2. §. 49.
sed quid ais? Formula sermonem continuandi, & aliquid noui exquirendi. Epid. 1. 1. §. 27. Afm. 2. 2. §. 104. 111. & 2. 3. §. 12. Bacch. 1. 1. §. 45. Et pol ego scio, *quid metuo*. *sed quis aus?* Donatus ad Terent. Phorm. 1. 4.
sed tamen nempe. Afm. 2. 2. §. 72.
sed vero: sed etiam, verum etiam, obseruatione digna particula. Pœn. 1. 2. §. 16. Vfus est ea Lucr. lib. 4. §. 977.
Non homines solum, sed verò animatia cuncta.
sedare lassitudinem. Bacch. 1. 1. §. 75.
sedare miseras voluptate. Pœn. 5. 4. §. 91.
sedere: apud hostes, pro, confidere cum exercitu. Amph. 2. 1. §. 52.
Sic Plin. raneg. Qui sciunt te affedisse ferocissimis populis & ipsa tempore. Virgil. Cirr:
Ille vides nostris qui manibus affidet hostis. Val. Max. 1. 7. c. 4. *Ad ultimam ei senectutem apud mania Cantabria sedendum foret*. Sil. lib. 9.

ut qui

—ut qui castellaper altos
Oppugnata munita locos atq; assi-
det arces. Idem lib. 12.

Assessos Capus muros.—

Hinc subsidere dicitur; pro, vinci,
Germi. Dutten siegen. Et subses-
sor, victus. Efdra lib. 4. cap. 15.
de Arabibus à Carmonio populo
deuictis dicit Deus: Et posthac
supernualescent Dracones (ita vo-
cat Arabes: quod ex anteceden-
tibus diſcas) natiuitatis sua me-
mores. Isti (Carmonii) turbabun-
tur & conuertent pedes suos in
fugam à territorio, Assyriorum
subsessor obſidebit eos.

sedere: ludicum propriè est, & Præ-
torum. Most. 5. 1. §. 54. & 5. 2. §.
22. Propert l. 3. — Minos sedet

arbiter Orci. lib. 4. — posita iu-
dex sedet Eacus vna. Cic. pro
Rab. Modò vos iidem in A. Ga-
binium iudices sedistis, Apul. A-
pol. Quod si modo iudices de cau-
sa ista sederent C. Fabrit. Cn. Pö-
peius. Vide etiam Polleti Forum
Romanum p. 36. Edit. Lugd.

sedere ferias. Vide, Residere, & Verba
neutra in Mantilla.

seditionem facit lien. Elegans & io-
cola formula. Merc. 1. 2. §. 14.

seducere: seorsum ducere. Curc. 2. 3.
§. 60.

sedulo: sine dolo, bona fide. Nonius.
Capt. 4. 2. §. 106.

sedulo; diligenter, assidue. Epid. 2.
2. §. 109.

seges stimulorum: de eo, qui vapu-
lat. Aul. 1. 1. §. 6. Sic Prudentius
dixit Seges scelerum. Arnob. Se-
ges criminum. Seges enim non
tätum fructum notat, sed agrum
quoque, teste Festo.

segnities. Trin. 3. 3. §. 67.

segregare: excludere. Most. 5. 1. §. 9.

segregare abs se. Afin. 4. 1. §. 29.

Capt. 3. 1. §. 10.

segregare ab aliquo. Mil. 4. 6. §. 17.

segregare à se suspicionem & culpam.

Trin. 1. 2. §. 42.

segregare sermonem: finem facere

loquendi. Mil. 3. 1. §. 60. Pœn. 1.

2. §. 136.

segregare & spernere se ab aliquo.

Capt. 3. 3. §. 2.

segregare: segregatus ab aliquo. Most.

2. 2. §. 84. Seneca segregem vitam

dixit proſolitaria. Horatius con-

gregem morbum. lib. 1. Od. 37.

§. 9.

seleucia, Trin. 4. 2. §. 3. 56.

seleucus rex. Mil. 1. 1. §. 74.

sella. Curc. 2. 3. §. 32. Pœn. 1. 2.

§. 56.

semen sceleris: origo & author sce-

leris. Rud. 2. 2. §. 21.

sementem in ore facere, & pugnos ob-

ſerere. μισθοποιός. plagis exci-

pere. Men. 5. 7. §. 23.

seminatus: conceptus. Amph. 1. 2.

§. 20. Sic Epid. 4. 1. §. 30. in me

arumnam obſenſiſti grauem. Ele-

gantissimè Siracides cap. 26. ἀνα-

ζητήεις πάντος πειδὶς ἔργων κλη-

ρον, σπείσεις τὰ ἰδία σπέρματα πε-

πιδὸς τῇ ἐργασίᾳ σου. Et apud

Hebræos semen de proſapia

vsurpatur Eſaiæ cap. 1. סמיני se-

mini nequam; hoc est, proſapia

peruerſa. Vide Zwingl. Apolog.

in Eſaiam.

seminis eius. Ger. Der Art. Pœn. 1.

2. §. 36. Macrob. lib. 7. cap. 3.

seminium, Amph. Scen. DIwoſtram,

§. 15. Mil. 4. 2. §. 68.

semisomnus. Curc. 1. 2. §. 22.

semita; notat spatium illud angu-

ſtum, quod plerumque ab ho-

minibus, quomuis via laetiſſima

D d 4

ſite-

- fit, teritur. *Curc.* 2. 3. §. 8. *Caf.* 1. 1. §. 33.
- sempiterna aduersa*. *Merc.* 2. 3. §. 2.
- semizonarius*. Qui zonulas minus dimidio latas, quam iusta zona est, facit: quæ semicinctia dicuntur. *Aul.* 3. 5. §. 42.
- semita*; obsecro vfu. *Curc.* 1. 1. §. 36.
- semul*; pro *simul*. *Truc.* 4. 3. §. 3. sic ibi *Mil.* *Pall.* & passim in *Membranis*, antiquâ ratione scribendi.
- senatus*; pro *curia*, *ἡ δὲ συνέσις*. *Afin.* 5. 2. §. 21.
- senatus*; pro *coetu*. *Aul.* 3. 6. §. 13.
- senatus congeronum*. *Most.* 5. 1. §. 8.
- senatus consiliarius in corde*. *Tralate*. *Epid.* 1. 2. §. 55.
- senatus consilij*. *Most.* 3. 1. §. 154. *Senatum consilij in cor conuocare*.
- senati*; *δὲ συνέσις*. *Senatus columen*. *Epid.* 2. 1. §. 5. *Caf.* 3. 2. §. 6.
- senatus frequens*. *Mil.* 2. 6. §. 111.
- senatus*; pro *conuenticulo*, *ἀγογή*. *Mil.* 1. 6. §. 109.
- senectūtas*. *Amph.* 4. 2. §. 12. *Aul.* 2. 2. §. 75. *Caf.* 1. 3. §. 2. 3. 41. *Merc.* 5. 4. §. 25. *Trin.* 1. 2. §. 5. *Sall.* *Senectum corpus*. *Lucr.* V. 884. 885. *senectū membra*. *Apul.* lib. 7. *senectū infirmitas*.
- senectus atas mala*. *Aul.* 1. 1. §. 4.
- senectus*; hęc om̃s vitæ. *Trin.* 2. 3. §. 7.
- senectulem fouere*. *stich.* 4. 1. §. 62.
- senes Comici*; pro *fatuis*. *Most.* 5. 2. §. 30.
- senes vulturij* *Most.* 3. 2. §. 150. Vide *litt.* V.
- senes vnti*; libidine prurientes. *Pseud.* 4. 7. §. 93.
- senes veteres & vetuli*. Vide *litteram* V.
- senex*, *senicis*. *Mil.* 3. 1. §. 54. Vide *Animaduersiones*.
- senex oppidum antiquum & vernus*. *Bacch.* 4. 4. §. 60. *Pseud.* 2. 4. §. 74.
- senex capuli decus*. *Afin.* 5. 2. §. 43.
- senex decrepitus*. Vide, *Decrepitus*.
- senex vocatur sepulcrum vetus*. *Pseud.* 1. 4. §. 19.
- senex ingenio*. *Mil.* 3. 1. §. 36.
- senex dies*. *stich.* 5. 1. §. 81. Vide *litt.* D. *Dies*.
- senex hircus & edentulus*. *Caf.* 3. 2. §. 10.
- senex vernex vetulus*. *Caf.* 3. 2. §. 5.
- senex hircosus*. *Merc.* 3. 3. §. 14.
- senex vetulus, decrepitus*. *Epid.* 5. 2. §. 1. 3. *Merc.* 2. 2. §. 41. *senes decrepiti*, inquit *Donatus* *Eun.* 2. 1. §. 25. sunt dicti, quorum crepitu & plangore familiæ fuerantiam conclamata funera. Et *Heaut.* 2. 3. *clamosi senes*. Sic *Eo-graphius* *Eun.* 2. 1. §. 25. *Decrepiti* dicuntur magis senes: siquidem longa senectute vix loqui possunt, & tantummodo fractis vocibus loquuntur, ac sunt quasi quædam crepitacula. Vide etiam *Donatum*. *Adelph.* 5. 8. §. 16. de *Anu decrepita*.
- senex desflocatus*, hoc est, caluus; quod quasi floccis vestium attritus sit. *Epid.* 5. 1. §. 10. Vide *Nonium*.
- senex sauus & truculentus*. *Bacch.* 4. 5. §. 3.
- senex coemptionalis*. *Bacch.* 4. 9. §. 52.
- senex stolidus*. *Bacch.* 4. 9. §. 21.
- senex delirus*. *Epid.* 3. 3. §. 10.
- senex capularis, Acheronticus*. *Mil.* 3. 1. §. 32. 33.
- senex ignauus*. *Caf.* 2. 3. §. 28.

Senex impurissimus, barbatus, tremulus, Titanus. h. e. tetricus. Men. 2.2. §. 181.

Senex nequior. Cal. 5.1. §. 10.

Senex nequissimus. Merc. 2.2. §. 34.

Senex parcissimus. Aul. 2.5. §. 9.

Senex lepidus. Pseud. 1.5. §. 20.

Senium: αὐτῆς κακότητος ἢ κακῆ-
ζίας, pro squalore & illuie. Stich. 1.1. §. 18. & 2.1. §. 63, Manil. Æ-

ternisq; senes curis. Perf. Sat. 6.

Minus senio: pro, *macrum* fieri: quod Horat. pro mæsto vsurpar: sicut *optimus* pro gaudente. lib. 2. Epist. 1.

Senium ac odium est: tædiosum, molestum. Truc. 1.1. §. 64.

Senio esse: tædio. Stich. 1.1. §. 18.

Senio est: & morbo: h. e. tædio. Truc. 2.5. §. 13.

Sen sim. Cal. 4.4. §. 1.

Senjus: pro, *sententia.* Most. 5.1. §. 22.

Sententia: pro voto. Merc. 2.3. §. 36. Aul. 4.1. §. 3.

Sententia: iudicium, arbitrium, arbitratu, animus. *Mea sententia.* Cal. 3.3. §. 1.

Sententia mea. Pcen. 5.6. §. 1.

Sententia animi. Merc. 2.3. §. 104. Rud. 1.7. §. 29.

Sententia ita est. Milit. 4.8. §. 46.

Sententia sic est. Trin. 3.2. §. 90.

Sententia secus est. Epid. 2.2. §. 96.

Sententia: pro cogitationibus. Most. 1.3. §. 15.

Sententiam alicuius inspicere. Mil. 2.1. §. 51.

in Sententiis esse positum: pro, varie sentire. Epid. 3.4. §. 84.

Sentes. Capt. 1.2. §. 79.

Sentes dicuntur serui, ministri rapaces, καὶ παραδούλῃ. Cal. 3.6. §. 1.

Senticium: locus sentibus obitus. Capt. 4.2. §. 80.

Sentire: pro, videre. Bacch. 4.9. §. 78. Trin. 3.2. §. 22.

Sentire: experiri, animaduertere. Afin. 1.1. §. 47.

Sentire sonitum; pro, *audire.* Curc. 1.2. §. 69.

Sentis similis: spinæ. Truc. 2.1. §. 16.

Seorsum. Germ. *Pluss ein Seit.* Afin. 2.2. §. 95.

Seorsus. Rud. 5.2. §. 27.

Sepelire somnium. abigere. Most. 5.2. §. 1.

Sepia. piscis genus. Rud. 3.2. §. 45.

Sepiola. Cal. 2.8. §. 59.

Septempedalis statua. Curc. 3. §. 70.

Septimi die. Vide, litt. D.

Septuennis. Latina compositione, *septem annorum.* Pcen. Arg. §. 1.

Bacch. 3.3. §. 36. Merc. 2.2. §. 21. Men. Prol. §. 24.

Sepulchrum dici: de summa hilaritate conuiuandi. Men. 1.2. §. 41.

Sepulchrum vetus: de senecapulari. Pseud. 1.4. §. 19.

Sequester. Merc. 4.3. §. 36. Dicitur apud quem plures rem, de qua est controversia, deponunt. Græcis μέσος, μεσέγγυς. *Asequendo:* quod eius qui electus sit, utraq; pars fidem sequatur. Vide alia apud Iurisconsultos.

Sequester arbiter. Rud. 4.3. §. 65. 79. 101. Tertull. de Patientia cap. 15. Vide locum.

Sequi: pro, *consectari.* Cal. 1.1. §. 3. Glossæ Philoxeni: *Consectatur, ἐξέχεται eis τὸ ὁρμηπεῖον, ἢ Ἀλγοῦσπερταί.* Nempe intelligenda *Ἀλγοῦσπερταί* παύσας ἢ παρδύς.

Sequi: antiqui pro, *dicere,* vsurparunt. Mil. 4.6. §. 5. Sic Cato: *Scelera nefaria, que neq; homines*

D d 5 in.

insequenda, neq; legenda audierint. Ennius:

Insece Musa, manu Romanorum induperator

Quod quisq; in bello gessit cum rege Philippo.

Liuius Andronicus:

Inseque Musa virum versutum. Ouid, Met. 13.

Nereis his contra rescuta Crateide natam est:

h. e. reloquuta, vt loquuntur Sabini. Vide etiã Spicil. Palmerii, Lamp. Critic. pag. 676. *sequimur eminus: subsequimur cominus.* Amph. 2. v. 11.

sequius, negligentius, deterius. Cist. 4.2. v. 54. Trin. 1.2. v. 95.

Varro apud Nonium: Non modo *absens quicquam sequius de te cogitabit, sed etiã ruminabitur humanitatem.* Vide Turneb. lib. 14. cap. 17.

sequius quam. Aul. 3.2. v. 22. Plin. Paneg. cap. LII. *Meminerint sis maximè laudari incolumem Imperatorem, si priores sequius meriti reprehendantur.* Symmach. lib. 10. Epist. 49. *Sequius meritis de Rep.* Ita passim ferè ex cæcis libb. restituendum *se sequius*, cui voci, vt ait Muretus lib. 16. cap. 19, librarii videntur aliquando inimici fuisse.

serere sermonem. Curc. 1.3. v. 37.

Vide paulò post: *Sermones serere.*

serere negotium. Most. 5.1. v. 51. Vide

Lexicon Lucret. Dan. Parei.

serere vulnera. Tac. lib. 12. Ann.

cap. 4. *serere crimina in Silanum.*

Liuius dixit, *bella ex bellis serere.*

serere fallaciam. Pœn. 1.1. v. 67.

serere labra. Mil. 4.8. v. 15. De quo

loco vide Animaduersiones.

serere, sunt vasa fictilia ampliora, &

capaciora, in quibus falsa carnes reconduntur. Capt. 4. 4. v. 9.

serid: serere, fineris. Nonius Amph. 2.2. v. 224.

serio ac vero. Amph. 3.3. v. 9.

serium & seuerum. Pœn. 5.4. v. 47.

sermo: pro eo, qui in ore est omni

populo, vt loquitur Ter. Pseud.

1.5. v. 4. Sic apud Propert. *Historia*

pro eo, de quo scribitur historia.

Et Iuuen. Declamatio pro eo, de

quo habetur declamatio. --- vt

declamatio fias.

sermo: appellatiuè. Bacch. 1.2. v. 8.

sermo brevis, longinquus. Mil. 4.2.

v. 19.

sermo congruus. Mil. 4.3. v. 23.

sermones molesti & morologi. Pseud.

5.1. v. 21.

sermo litterarum. Pseud. 1.1. v. 97.

Vide, *Loqui.*

sermo: pro familiari colloquio, vt &

Fabula: vnde Fabulari. Stich. 4.1.

v. 71.

sermonem copulare. Pœn. 3.3. v. 41.

sermonem edere. Aul. 3.6. v. 1. Vide

lit. E.

sermonè legere: audire, intelligere,

plane Comice. Pseud. 1.4. v. 21.

sermonem gustare: auscultare. Most.

5.1. v. 15.

sermones serere: propriè dicitur, pro,

facere. Aul. 4.5. v. 7. Mil. 3.1. v.

105.

sermones conferre. Curc. 2.3. v. 11.

sermones texere. Trin. 3.3. v. 68.

sermonè: ob serm. Pseud. 1.2. v. 67.

sermonis quid habeat. Pœn. 4.1. v. 6.

sermonis aucaps. Mil. 4.1. v. 9. Et *ser-*

monis venator. Mil. 3.1. v. 13.

serua opera. Pers. 2.4. v. 9.

seruare. Medicorum verbum est.

Amph. 1.1. v. 17. Anthol. lib. 1.

Ἰατρικὸς τὸ φάρμακον ἢ τὸ ἐμπειρὸν καὶ τὸ

ἐπὶ λαῶν ἔσθαι καὶ περὶ τὴν ἀσθε-

πρὸς αἰδῶ. Hinc Medici dicti σωτῆ-
 ρες, *servatores*. Aristanetus lib.
 1. Epist. 13. ὁ αἰδῶ πατὴρ καὶ πάντες
 οἱ λοιποὶ σωτῆρες. ἢ αἰδῶς προστίθεν
 καὶ φιλοφρόνους ἢ σπάζοντο προστί-
 πτες. Ovidius lib. 4. de Ponto
 Eleg. 15. Teque mea causam *ser-*
uatore meq; salutis, Meq; tuum li-
 brā nouit & are minus.

seruare: pro, *obseruare*, custodire,
 asseruare. Asin. 1.2. ψ.3. & 4.1. ψ.
 60. Aul. 1.2. ψ.3. & 2.7. ψ.2. & 3.
 6. ψ.21. Curc. 4.2. ψ.1. & 5.2. ψ.
 41. Bacch. 2.3. ψ.84. Men. 1.2. ψ.
 14. & 1.3. ψ.33. Mil. 2.3. ψ.71. Cist.
 1.1. ψ.07. Most. 2.2. ψ.22. Te-
 rent. Eun. 4.7. ψ.10. *se*lus Sannio
seruat domi.

seruare: pro, *beare*. Men. 5.9. ψ.54.61.
seruare: liberare, σώζειν, λυτρεῖν.
 Inde σωτῆρ *seruator*. Men. 5.7. ψ.
 35. & 5.9. ψ.6. Mil. 1.1. ψ.13. Pcen.
 3.1. ψ.59. Rud. Prol. ψ.37. Truc.
 2.7. ψ.17.

seruare imperium. Pseud. 2.4. ψ.7.
 Ennius lib. 16. Annal. *Nauorū*
imperii seruare est in superantū.

seruare se. Bacch. 4.9. ψ.28.

seruassō. Most. 1.3. ψ.71.

seruassit. Cist. 4.2. ψ.76. Pseud. 1.
 1. ψ.35. Trin. 2.2. ψ.103.

seruator hominum. Pseud. 3.2. ψ.
 84.

serui Comici: sunt ii, qui in ignis
 nequitia & fraudulentia speci-
 men præbent; sicut *senes comi-*
ci, qui senilis stulticie quasi ὀφθαλ-
 μισμοι sunt. Capt. 4.1. ψ.8. Vide
 P. Victorii lib. 8. c. 12. Var. lect.

serui: stimulorum loculi, Ache-
 runs. Cal. 2.8. ψ.11.

serui familiares. Vide, *Familia*.

serui rapaces, comparantur senti-
 bus. Cal. 3.6. ψ.1.

serui venales. Aul. 3.3. ψ.4.

seruibo: ἀρξαίνω. Capt. 2.1. ψ.50.
 Men. 5.9. ψ.42. Merc. 3.2. ψ.3.
 Trin. 2.2. ψ.27.

seruicola sordida, meretrices. Pcen.
 1.2. ψ.53. hoc est, vt ibidem ψ.

58, *seruulorū sordidulorum scorta*.

seruile officium. Vide lrr. O.

seruiles nuptia. Cal. Prol. ψ.68. h. e.
 illegitima.

seruire seruitutem. Mil. 2.1. ψ.17.
 Trin. 2.2. ψ.21.23. Capt. 2.3. ψ.

31.

seruitium; pro *seruis*. Curc. 2.3. ψ.

21.

seruitum abducere aliquem. Pseud.
 1.5. ψ.105.

seruitus homini opulento. Amph. 1.

1. ψ.12. sic, *timidus nauis*. Rud.

2.3. ψ.36. & *studiosus adulterio*.

Mil. 3.1. ψ.204.

seruitus lenonia. Pseud. 3.1. ψ.1.

seruitus priuata, publica. Capt. 2.2.

ψ.84.

seruitus scelestā. Curc. 1.1. ψ.40.

seruitus solida: de perenni seruo.

Perf. 3.3. ψ.20.

seruitutem colere. Pcen. 3.5. ψ.7. Vi-

de Animadu. Isaaci Calaub. ad

Athen. 1.7. c. 18.

seruolus. Truc. 2.4. ψ.74.

seruorū venaliū grex. Cist. 4.2. ψ.67.

seruulorum sordidulorum scorta di-

obolaria. Pcen. 1.2. ψ.58.

seruuli homines. Stich. 3.1. ψ.37.

seruus. Exercitus lorū, Gymnasti-

um flagri, custos carceris, cate-

narum colonus, virgarū lasciuia.

Asin. 2.2. ψ.31.32. 68. & 3.2. ψ.8.

Cribriū carnificū. Most. 1.1. ψ.52.

seruus armiger. Vide, *Apparitor*.

seruus atriensis. Asin. 2.4. ψ.25. &

leqq. Pseud. 2.2. ψ.15. Di-

cebantur serui atrienses ab

atrio. Asin. 2.1. ψ.16. Cal.

2.6. ψ.30. Eterant totius domus

hono-

honoratissimi & potentissimi, & quasi columnina, iqui domini negotia procurabant, nec parum iuris in alios seruos habebant. Vide etiam *Atrienfis*.

Servus dotalis. Afm. 1.1. §. 72. est, quem vxor cum dote ad maritū attulit. Cui opponitur *Spigelius Receptitium*. Contra tamen Doula, qui eundem esse censet. Diftus enim *Receptitius*, quasi *exceptitius*, qui cum reliqua pecunia exceptus, nec dori datus, sed retentus fuit. Vide Agell. lib. 17. 6.

Servus frugi. Afm. 2. 4. §. 91. Aul. 4. 1. §. 1. Caf. 2. 3. §. 37.

Servus graphicus, & *quantinus* pre. iii. Epid. 3. 3. §. 29.

Servus homo: adiectiuē. Afm. 2. 4. §. 64. Epid. 1. 1. §. 58. & 3. 1. §. 7.

Stich. 1. 2. §. 1. & 5. 4. §. 10.

Servus nequam: improbus, quia moribus indulget. Caf. 2. 3. §. 39. & 3. 6. §. 15.

Servus nequam, & *malus*. Pœn. 2. §. 70.

Servus peculiaris. Capt. Prol. §. 20.

Servus peculiosus. Vide litt. P.

Servus sceleratus, *infidelis*. Trin. 2. 4. §. 116.

Servus violentissimus. Truc. 2. 1. §. 39.

Servus vicarius: dicebatur ferui or-
do Senec. VIII. dinarii feruus. Afm. 2. 4. §. 27.

Sesamum: interbellaria est: sicut
2e Transl. ant.
T. 2. p. 314.

& *papaner*. Pœn. 1. 2. §. 113. Vide
Notas virorum doctorum in pro-
œmium Petroniani Satyrici:
necnon Isaacum Casaub. ad A-
then. lib. 3. cap. 27.

Sesquioprus. Capt. 3. 5. §. 67.

Sesquipede longior. Trin. 4. 2. §. 58.

Sessibulum merum. Pœn. 1. 2. §. 56.

Sessum incedere. Pœn. Prol. §. 10.

Sestertium quinquagies. Men. 5. 9. §. 99.

Sesuncia copula: sunt vincula seruo-
rum, crassitudine sesquipollica-
ri. Nam *unia* apud Vegetium
sunt pollices. Epid. 5. 1. §. 11.

Sesuncia emi: ca. o pretio. Truc. 2. 2. §. 57. Vide de hoc loco Animad-
uerſi.

Seta: de hirsutâ barbâ. Caf. 5. 2. §. 40.

Setanum, aut *setania*: genus me-
spili in Italia frequens. Truc. 5. 2. §. 16. Vide Muretum lib. 9. cap. 13. Var. Lect.

Seueritudo. Epid. 5. 1. §. 3.

Seuerum: pro atroci, immiti. No-
nias. Cist. 3. §. 15.

Seuocare: est, seorsum vocare. Aul. 3. 6. §. 13. Men. 5. 9. §. 25. Merc. 2. 3. §. 45.

Sexaginta anni: pro, multis annis.
Most. 2. 2. §. 63. Merc. 3. 1. §. 26.

Sexennis. Pœn. 4. 2. §. 8. & 5. 2. §. 27.

Sexcenta. Numerus finitus pro infi-
nito. Aul. 2. 4. §. 41. Bacch. 4. 9. §. 111. Pseud. 1. 1. §. 37. *Sexcenta*
tanta. Trin. 3. 3. §. 62. Men. 5. 4. §. 8.

Sexungula: ancilla rapax. Truc. 2. 2. §. 57. Sic Aul. 3. 6. §. 18. *coqui cum*
senis manibus. Vide animadu-
ersiones de loco Trucul.

Sexus rō: vel ut alii, *secus*. Rud. 1. 2. §. 19. *secus virile*: quem locum
citat Priscianus lib. 5. Videndus
etiam *Auson*. *Popina* de vsu anti-
quæ locutionis. lib. 1. cap. 3.

Si: interdum *idē* *et* *eleganter*.
Men. 1. 3. §. 24. Scio, curabo *qua*
voles. h. e. si scio aut sciero. Pseud. 2. 2. §. 46. Symmachus lib. 6. Epist. 53. *absq;* aduentus *vestri*
pitione foret. Terent. Phorm.
Non *absq;* te esset: rectē ego vidis-
sem

fem mihi. Vide in Mantissa EL-
LIP-SIS.

Si: pro, an. Most. 3. 2. ψ . 155. Cist. 1.
3. ψ . 37. Epid. 4. 1. ψ . 16. Bacch. 3.
5. ψ . 4. Men. 1. 2. ψ . 33. Mil. 4. 8. ψ .
52. Merc. 1. 2. ψ . 44. Pœn. Prol. ψ .
12 & 5. 2. ψ . 156.

Propert.

Mane erat. & volui, si sola quiesce-
ret illa,

Vixere; ac in lecto Cinthia sola
fuit.

Terent. Eun.

Ad eum visum, si domi est.

Horat. lib. 1. Epist. 7. ψ . 39.

Inspice spissum donata reponere
lætios.

Tibull. 1. 3. Eleg. 1.

Illam mihi referat, si nostri mutua
cura est.

An minor. Liuius lib. 33. Percun-
ctatus si consilium non vniuersale
solum, sed etiam salutare admit-
tere auribus posset.

Si: pro, etsi, eleganter. Si, tamen.

Cist. 1. 1. ψ . 29. Amph. Sc. DI vo-

stram. ψ . 50. & 3. 2. ψ . 27. Capt. 3.

3. ψ . 14. Bacch. 1. 2. ψ . 20. & 2. 2. ψ .

2. & 4. 9. ψ . 81. Most. 1. 1. ψ . 42. &

2. 1. ψ . 4. Mil. 3. 1. ψ . 36. Pseud. 1. 1.

ψ . 35. Apud alios quoque auto-

res eodem modo capitur.

Horat. lib. 1. Sat. 9. ψ . 58.

--- Non hodie si

Exclusus fueram, desistam.

Vell. Paterc. lib. 2. cap. 41. cur

enim, quod vel maximum est, si

narrari verbis speciosius non po-

test, mittatur? Idem lib. 2.

cap. 99. Ut omnes Procos. legari-

que, quin transmarinas profecti

prouincias, visendi eius gratia

eum conuenire, semper priuato

(silla maiestas priuata nunquam

fuit) fasces suos submisserint. Ci-

cerolib. 5. ad Att. Epist. 4. Nunc
siam res placeat, agendi tamen
viam non video. Video $\tau\delta$ si posi-
tum pro etiam si, vel etsi iam:
Quomodo etiam in Florentino
codice Flori legitur. 1. 2. cap. 19.
Qua si iuncta inter se sunt omnia
atque confusa, tamen quo melius
appareant, simul & ne scelera vir-
tutibus obstreperet, separatis
preferuntur. Cicero pro Mar-
cello cap. 7. Quem Deum si cu-
piat.

Si: pro, ac si, quasi, &c. Si seruus me-
us, nihilo secius obsequiosus fuisi.

Capit. 1. 3. ψ . 57.

Sine: si non. Rud. 3. 4. ψ . 26.

Si: pro, sue. Capit. 1. 2. ψ . 5. Curc. 1.

1. ψ . 4. Cist. 1. 1. ψ . 69. Merc. 2. 2.

ψ . 35. & 2. 7. ψ . 11. Pseud. 1. 5. ψ .

129. & 4. 6. ψ . 9. Rud. 2. 7. ψ . 11. &

3. 4. ψ . 9. & 4. 7. ψ . 31. Stich. 3. 1.

ψ . 18. Trin. 1. 2. ψ . 35.

Truc. 4. 3. ψ . 58. Ita omnino

formula precum & factorum,

quæ ignoto Numini fiebant apud

Agell. lib. 2. cap. 28. SI DEO.

SI DEÆ. quam Arnob. lib. 3. in-

tegrè effert: Sine Deo, siue Dea.

Idem Agell. lib. 9. cap. 16. Si pla-

ceret lex, reddo: si non places, reddo.

Ennius, Si viuimus, siue mori-

mur. Propert. lib. 2. Quod si

tu Graias, siue es imitata Lati-

nas. Catullus in Egnatium;

Egnatius quod candidos habet dē-

tes,

Ronidet vsquequa. Si ad rei ven-

tum est

Subsellium, quum orator excitat

fletum,

Ronidet ille; seu p̄ ad rogum filij

Lugetur. --- Ita emendauit Aci-

dal.

Si: pro, eum, postquam, simulac-

que

que, poniamat. Afín. 1.3. §. 75.
Capt. Terent Phorm. Non si re
disset pater, veniam ei daret.

Si quid: conditionem necessitatis
notat. *Isane, si quid festinas magis.* Epid. 1.1. §. 73.

Siquid est opus. Afín. 1.1. §. 104. Aul.
2.1. §. 23. & 2.2. §. 16. Cist. 4.2.
§. 56. Vide etiam littera I, Im-
pera.

Siquid mali, in Pyrrhum. Prover-
bium. Cist. 4.2. §. 56.

Si quid de mesiat. Pcen. 5.2. §. 125.

Si quidem. Afín. 2.1. §. 8. & 3.3. §.
123. Pseud. 1.5. §. 17. & 2.2. §.
33. & 2.4. §. 33. & 4.7. §. 55. Pcen.
1.2. §. 99. & 5.2. §. 85.

Siquidem: et si, quamvis. Mil. 2.2. §.
32. Trin. 2.4. §. 192.

Siquidem; tamen. Rud. 5.3. §. 5.

Siquidem; quia. Truc. 1.2. §. 74.

Siquidem hercle. Afín. 2.3. §. 25. &
2.4. §. 8.

Siquidem, tum. Stich. 5. §. 11.
16.

Sinon: qui simulauerat se à Græcis
essere relictum. Bacch. 4.9. §. 13.

Si non: nisi. Rud. 3.5. §. 12.

Si Dī volent. Pcen. 4.2. §. 88.

si est, ut sis. Pcen. 5.2. §. 112.

si, tamen. Cist. 1.3. §. 4. Stich. 1.1. §.
24.

si, ut. Trin. 2.4. §. 68.

si, ita. Particulæ ἀναφορικῆς. Epid.
5.1. §. 4. Amph. 1.1. §. 92. Ouidius
lib. 1. Trist. Eleg. 2.

*Si fuit hic animus nobis, ita par-
cite Diui.*

si te Dī amant. Formula exhortan-
di. Epid. 3.4. §. 82.

si, tum. Rud. 1.3. §. 10.

si sanus videre. Forma Plauto vsi-
tata, qua duram sententiam mol-
liter effert, aut alioqui circumlo-

quitur, quod non lubet aperte
proferre. Q. d. *Non es sanus.*
Truc. 2.2. §. 44. Alibi, *Si domi
sit herus, dicam.* Q. d. non est
domi. Iterum alibi: *Si habeam
dem, aut commodem tibi.* q. d.
Nihil habeo; quod dare que-
am.

si sapi. Est formula nunc minantis,
nunc monentis. Amph. 1.1. §. 154.
Afín. 2.2. §. 106. Curc. 1.1. §.
28. Aul. 2.9. §. 5. Bacch. 4.9. §.
104. Men. 4.2. §. 39. Mil. 2.5. §.
66. Merc. 2.3. §. 39. Pcen. 1.2. §.
39. & 1.3. §. 62. & 5.2. §. 76. Pers.
5.2. §. 19. Rud. 1.2. §. 8. & 4.7.
§. 3. & 5.3. §. 35. 42. Stich. 5.4.
§. 26. Trin. 2.4. §. 158. Martial.
2.41. Ride, si sapi, ô puellâ. O-
uid. lib. 1. de Rem. amor. Si sa-
pis, ad numeros exige quaq; suos.
Propert. 2.16. Quare, si sapi,
oblatas ne desere messes. Seneca
Epist. 17. Procyce omnia ista, si
sapis.

si viuo. Elegantissima formula: in
rebus agendis usurpata. Aul. 3.
6. §. 37. Ego te hodie reddam ma-
didum, si viuo, probè. Quam le-
tionē genuinam Plauto asseru-
in Animaduersionibus nostris,
aduersus officias Viti Garneri.
Sic enim loquitur Casina 1. 1. §.
28. Quos te modis, si viuo, habe-
bo in nuptiis? Mostell. 1.1. §. 4. E-
go pol te ruri, si viuum, ulciscar
probè. Mostell. 5.2. §. 62. Cuius
ego ludificabo corium, si viuo, pro-
bè. Mostell. 5.3. §. 46. Interimâ
hercle ego, si viuo. Menæch. 5.5.
§. 5. Quem ego hominem, si qui-
dem viuo, vitâ euoluam suâ.
Pseud. 2.4. §. 33. Si quid hoc vi-
uet caput. Pers. 5.2. §. 9. in sompe-
des

des cogam, si viuum. Perf. 5. 2. §. 11.
 Quē in cōpedes cogā, si vīuā Rud. 3.
 4. §. 39. Iam tanta esset, si viuit,
 scio. Bacch. 4. 5. §. 6. Verfabo ego ho-
 die illum si vīno. probē. Et 4. 9. §.
 111. Sexcenta tanta reddam si vi-
 uo, tibi. Gild. Sap. Querolo 5. 1.
 ab initio: At ego iam nunc si vi-
 uo, faciam ne tu iterum facias.
 Terentius perpetuus Plauti a mu-
 lus Andr. 5. 2. §. 25. Age nunc iam:
 ego pol hodie, si vīno, tibi osten-
 dam. Eunuch. 5. 5. §. 20. Ego te
 furcifer, si vīno. Heaur. 5. 1. §.
 45. At ne illud hand inultum si
 vīno ferent. Ibidem §. 77. Ego ne,
 si vīno, addē exornatum dabo.
 Ouidius lib. 1. de Ponto Eleg. 9.
 §. 47. Sunt ibi si viuunt, nostro
 quoq; consta quadam.
 Sibi habere: & Res suas sibi habere.
 Elegans formula, qua pluri-
 mum vñ in diuortii. Amph. 3. 2.
 §. 47. Curc. 1. 3. §. 22. Trin. 2. 1.
 §. 32. Lex 12. Tabb. Si vir ab
 uxore diuortii, uxorem res suas
 sibi habere inbeto. Cic. Phil. 11.
 Mimam illam tuas sibi res ha-
 bere iussit. Ad Att. Sibi habeant
 arma, sibi equos, sibi hastas, sibi
 clauam & pelam, sibi natationes
 atque cursum. Idem pro Sulla: Si-
 bi abirent honores, sibi imperia,
 sibi prouincias, sibi triumphos, si-
 bi alia praeclara laudis insignia.
 Sibillare. Merc. 2. 3. §. 72.
 Sibipso. Rud. Arg. §. 4.
 Sibylla: diuinatoria. Pseud. 1. 1. §. 23.
 Has quidem (litteras) credo
 nisi sibylla legeris. quae scilicet
 etiam ea, quae legere non pot-
 est, tamen diuinare potest.
 Sic: in sententia praedixit. Aul. 3. 5.
 §. 50. Pseud. 1. 5. §. 34.
 Sic: pro, ideo. Most. 2. 2. §. 20.

Sic: pro, deinde. Amph. 1. 1. §.
 47.

Sic: pro, talis. Most. 4. 3. §. 40.

Sic: tam. Nihil sic celeriter est. Trin. 3.
 2. §. 42.

Sic: eleganter vsurpatur δεικνυμένης
 sic frustra. Mil. 4. 2. §. 38.

Sic sic. Eleganti vsu. Aul. 3. 2. §.
 25.

Sic sine. Permissionē notat. Germ.
 Laßes also geschehen. Truc. 5.
 1. §. 4. Trin. 3. 2. §. 65. Est etiam
 fastidientis formula. Pseud.
 5. 2. §. 9.

Sic datur. Sermo castigantis & pœ-
 nas fumentis aut pœnas sumitas
 esse gratulantis. Afin. 2. 4. §. 3.
 Men. 4. 2. §. 40. Pseud. 1. 2. §. 12.
 Truc. 2. 8. §. 4. Interdū etiam est
 formula triumphandi, quando
 res successit ex voto. Afin. 2. 4.
 §. 33. Men. 4. 2. §. 64. Pseud. 1.
 2. §. 12. Terent. Phorm. 5. 9. §.
 38. Sic dabo.

Sic age. Elegans formula assentien-
 di. Afin. 3. 3. §. 115.

sic Displacet. Truc. 3. 1. §. 3.

sic docet. Approbandi particula.
 Most. 3. 2. §. 37.

sic egero. Elegans forma: de vo-
 luntate certa & conclusa. Capt.
 3. 1. §. 35.

sic sum. sermo est hominis non
 laudantis se, nec vituperantis.
 Amph. 2. 1. §. 57. Aul. 2. 4.
 §. 43. Bacch. 5. 2. §. 61. Rud.
 Prol. §. 3. Perf. 2. 4. §. 13. Vi-
 de etiam litt. I. Ita sum. The-
 ocr. Idyll. 22. §. 59. Τοῖος δ'
 οἷον ὁπῶς. Talis sum: qualem ma-
 vides. Vide etiam Cl. viri loh.
 Weitzii notas in Terentii pag.
 761. Terentius etiam crebro
 vsurpat.

Sic; pro, *talis*. Amph. 2.1. §. 57. Aul. 2.4. §. 49. Most. 4.3. §. 30. Terent. Phorm. 3.2. §. 42. *Sic sum*; *si placeo, utere*. Ibid. *Sic est ingenium*. Cicero pro Roscio; *Sic vita hominum est*.

Sicare; pro, *secare* dicebant veteres. Inde composita *Difficit*; pro *Defecat*. Curc. 3.1. §. 54. *Exficat*; *exfecat*. Rud. 1.2. §. 34.

Sicca mulier; quæ nondum lauta est, sed quæ sit virgo succi plena. Mil. 3.1. §. 191. Curc. 1.2. §. 21.

Sicce; sic; vt *hicce*. Rud. 2.4. §. 12. Vbi tamen leg. *sicc*, vt, *hicce*.

Siccitas oculorum. Rud. 3.2. §. 18.

Siccoculum genus; quod lacrimas expuere nullas quit. Pseud. 1.1. §. 75.

Siccus; pro sobrio, & ieiuno. Afin. 5.2. §. 7. Curc. 1.2. §. 22. Pseud. 1.2. §. 51. Perf. 51.2. §. 41. Cicero l. 11. Acad. Quæst. *Alius agris; alius siccis, alius vinosis*. Horat. lib. 1. Sat. 2. §. 14. & alibi.

Siccus fuit; sobrius. Curc. 1.1. §. 26.

Sicilicula; parua falcula. Rud. 4.4. §. 114. *Sicilicula argenteola*. De *Sicila* vide Turneb. lib. 26.2. & Scaligerum ad Festum.

Siciliensis hospes. Rud. 2.4. §. 30.

Siciliciffare; imitari Siculos. Men. Prol. §. 12.

Siculus; pro *stulto* ponitur. Perf. 3.1. §. 67. Inde *siciliffitare*. Men. Prol. §. 12. *Sicula verba* opponuntur Atticis; quia Attica Siculis multo sunt lectioniora. Inde Cicero; *Si litteras Græcas Atheniis non Lilybæi; Latinas Roma, non in Sicilia didicisset*. Asconius Padianus; *Dicit illum Græcas litteras, simul Latinas in Sicilia didicisse; in eâ insulâ, quæ neutrâ linguâ bene viatur*. Vbi interpre-

ille Tullii alludit ad locum Plautinum è Persâ.

Sicut; eleganter sic absolutè ponitur. Capt. 3.2. §. 11.

Sicut; causale, quia. Epid. 2.2. §. 88.

Sicut; qualis, aduerb. pro nomine. Bacch. 3.6. §. 20.

Sicut, ita. Afin. 1.1. §. 11.

Sicyon. vrbs Peloponnesi non proculâ Corintho. Curc. 3. §. 25.

Sicyone. Merc. 3.4. §. 62.

Sicyoni; pro, *Sicyone*, vt, *Karthagini*, pro, *Karthagine*. Cist. 1.3. §. 8.

Siem. Men. 5.6. §. 21. Merc. 1.2. §. 15. & 2.2. §. 59. & 3.3. §. 11. Pæn. 1.2. §. 64. & 4.2. §. 19. & 4.3. §. 30. Rud. 5.3. §. 15.

Sies. Amph. Prol. 57. §. 58. Pæn. 1.1. §. 20. Truc. 1.1. §. 17.

Siet. Afin. 2.2. §. 81. Most. 5.2. §. 3. Men. 5.7. §. 3. Mil. 2.2. §. 45. 72. Pseud. 4.3. §. 6. & 4.7. §. 18. Pæn. 1.2. §. 88. & 3.1. §. 44. & 5.3. §. 2. & 5.5. §. 11. Rud. 5.2. §. 62. Trin. 1.2. §. 182. & 2.1. §. 6. & 2.4. §. 71. & 3.2. §. 69. Truc. 5.1. §. 15. Men. 5.2. §. 14. Merc. Prol. §. 110. Truc. 1.1. §. 44.

Sient; *sinr*. Merc. 2.3. §. 96. Mil. 4.8. §. 6. Pæn. 3.3. §. 2. Trin. 1.2. §. 39. Truc. 2.3. §. 4. 17. & 2.6. §. 5.

Sigillatim. Vide paulò post *Singillatim*.

Signa; de astris. Amph. 1.1. §. 119.

Signa attollere propius; ἀνὰ πρὸς ἑαυτῶν; pro, propius accedere. Caf. 2.6. §. 5.

Syrria. Oppidum Campaniæ. Caf. 4.2. §. 102.

Significare nutu, *niſtu*, *gestibus*. *Ne inter vos significetis*. Truc. 4.3. §. 13.

Signum literarum. Pseud. 4.2. ψ.

30. Trin. 3.3. ψ. 61.

Signum: pro, statuā, vel imagine.

Epid. 5.1. ψ. 18. Sic Priap.

Carm. 9.

Nec sum Phidiacā manu politus,

Sed signum rude villicus dolauit.

Propert. lib. 3. Eleg. 3.

Gloria Chryssippo est animosa effin-
gere signa.

Idem: *Vi caput in magnis ubi non*
est tangere signis,

Positurus imos ante corona pedes.

Signum clarum. Calf. Prol. ψ. 3.

Silenum: Nomen puellae, & amas-
sae: Ita enim delicias suas voca-
bant amatores, quae finis essent
naribus. Cist. 1.1. ψ. 1. Lucret. IV.

1162.

Silens: Epid. 2.2. ψ. 53. ego abscessi si-
lens.

Silentium facere. Amph. Prol. ψ. 15.

Xenoph. Εὐαν. σιωπῇ ἐπείκεισιν ὁμο-
ῶς ὁδόντων. *Silentium fecerunt*

omnes.

Silicem lapidem subigere. Pcen. 1.2.
ψ. 77. 78.

Silo: qui nasum habet sumum & re-
pandum. Rud. 2.2. ψ. 11. *Silo.*

Simia: nihili bestia. Mil. 2.2. ψ. 24.

& 2.3. ψ. 14. Pcen. 5.2. ψ. 114. Rud.
3.1. ψ. 28.

Simia: nomen proprii. Pseud. 2.4. ψ. 54.

Simia: de homine retro & superbo.

Most. 4.2. ψ. 4.

Simile: pro aliquid simile. Most. 1.

2. ψ. 21.

Similis alicuius. Pers. 1.1. ψ. 14.

Similis mei. Amph. 1.1. ψ. 286. & 2.

2. ψ. 226.

Similis malo. Pcen. 3.2. ψ. 36.

Similis ientis. spinæ. Truc. 2.1. ψ. 16.

Similis oppidi hostilis est amator.

Truc. 1.2. ψ. 67.

Simitu: pro, simul. Amph. 2.1. ψ.

18. & 84. Men. 5.1. ψ. 45. Merc. 1.

2. ψ. 8. & 5.2. ψ. 6. Pseud. 4.2. ψ.

55. Stich. 2.1. ψ. 94. & 5.5. ψ. 2.

Trin. 2.1. ψ. 11. Truc. 5.1. ψ. 31.

Simul: πλεονάζει. Most. 1.2. ψ. 17.

Simulacrum habere, similem esse:

Most. 1.2. ψ. 16.

Simulare, & *Dissimulare,* promissu-
e sumuntur. Pers. 1.3. ψ. 4. &

Mil. 4.2. ψ. 2.

Simulare in aliquem: est, insimula-

lare. Stich. 1.2. ψ. 19.

Simulor: deponentaliter. Mil. 3.3. ψ.

34.

Simplum solucere. Pcen. 5.6. ψ. 25.

Simulter: simul ἀρχαικῶς: vt. *Facul*

& *Faculter.* Pseud. 1.3. ψ. 147. Sic

ibi non tantum Nonius: sed etiam

vett. codd. & Passeratius ex-

presserunt. Vide Animaduersi.

Sin: concisè positum. Amph. 3.2.

ψ. 48. Sic Cicero l. 10. ep. ad. Att.

6. Si vir esse volet, praclara conu-

ersia: *Sin* autem, erimus nos qui so-

lemus. Et lib. 16. Veruntamen si

pares aequè inter se, quiescendum:

sin; latius manabit. & epist. ad

fam. l. 12. Ep. 6. Et Manil. l. 4. In-

cipimus si verba, piget: *sin;* gratia

deerit. Autor in Priapeis Carm.

31. *Sin;* hac mihi te ventris arma

lucabanti.

Sinapi vilitari. Truc. 2.2. ψ. 60.

Sinapi teritur. Pseud. 3.2. ψ. 28.

Sincerissimū corium. Rud. 3.4. ψ. 51.

Sinciput sanum. Men. 3.2. ψ. 41. &

4.2. ψ. 69.

Sinciput suis. Men. 1.3. ψ. 28.

Sine sic: elegans formula. Men. 2.3.

ψ. 1. Sic Cato: *Vinum iis finito.*

Sine sic habere. Formula conceden-

di. Germ. *Es sey ihm also.* Cal. 3.

6. ψ. 22.

Sine: particula interterminantis. Aul. 3.

2. ψ. 11. Bacch. 4.7. ψ. 13. Truc. 2.

Ec

8. ψ. 6.

8. §. 6. Cal. 2. 8. §. 1. Afin. 5. 2. §. 4. 8. Paulò post, *Sine modò.*

Sine dum. Truc. 2. 7. §. 66.

Sine malo : est impune. Amph. 2. 2. §. 110.

Sine modò. Formula interminandi. Most. 1. 1. §. 10. 11. & 1. 4. §. 32.

Pseud. 1. 2. §. 86. Paulò ante, *Sine.*

Sine sacris : h. e. sine sumtu hereditatem adipisci. Capt. 4. 1. §. 28.

Sine suffragio adilitatem gerere : In proverbio. Vide *Prouerbia in Mantissa.*

Sinere : relinquere. Pseud. 4. 7. §. 14.

Singillatim. Trin. 4. 2. §. 39.

Singularis. a. um. Capt. 1. 2. §. 3.

Singulùm : pro, singulorum. Cist. 4. 2. §. 34.

Sinistera : vt. *superà*, *inferà*. Merc. 5. 2. §. 38.

Sinit. ἀγχαίνω, pro, *sinat*, vt, *edit*, pro, *edat*. Curc. 1. 1. §. 27.

Sinit, pro, *suin*. Cal. 4. 2. §. 13. Vide animaduersiones : & Terent. Andr. 1. 2. §. 17. *Sini animum vè expleret suum.* Sic ibi Mff. & vet. edd. Et probant Grammatici Diomedes & Scaurus. Item Adelph. 1. 1. §. 24.

Sint : pro, *fiant*, eueniant. Trin. 1. 2. §. 184. Aul. 3. 5. §. 21. Pers. 1. 2. §. 21. Capt. Prol. §. 65. Vide, *Faxim.*

Sinus, vel, *sinum* : vas sinuosum rotundum, & eapace aluo. Curc. 1. 1. §. 75. Rud. 5. 2. §. 32. Virgil. Eclog. 7. *Sinus lactis.* Gr. δῖον.

Sinus vetis : laxitas. Reto *sinum adducit* : contrahit. Truc. 1. 1. §. 15.

Sirempse. Amph. Prol. §. 73. Quasi similis res ipsa. Festus : *Sirempse* & *siremps* tantum effertur. Charis. Est solemne verbum vet. Rom. in leg. scribendis, vt apparet ex Inscriptionibus antiqq. Pag. DVIII. DCXXVIII. DCXXIX.

Vtitur quoque Seneca Epist. 91. *Omnium qua terra premit, SIREMPSE lex est.*

Sirint : siuerint. Bacch. 3. 3. §. 62. Merc. 3. 4. §. 18.

Siris : siueris. Epid. 3. 3. §. 19. Bacch. 3. 2. §. 18. Trin. 2. 4. §. 120.

Siritis : siueritis. Pcen. 5. 1. §. 20.

sirpe : est pars Silphii. Rud. 3. 2. §. 16. Vide Turneb. l. 3. 21. & litt. L. *Laserpitium.* Nam *Sirpe* hic positum pro *Laserpitio*. Et forte *Sirpe* corruptum est ex *σίλφιον*, vt cenfer Scaliger contra Titium. Vide etiam Lexicon Roberti Constantini in voce *Σίλφιον* & *δῖον*.

Sirpicula, vel *sirpiculum*, canistrigenus, à *sirpando* h. e. ligando dictum. Vnde quaestiones obscurae *sirpi* olim dictae. Grac. γειφοί : quod vt γειφοί erant *ωλέγματος ἀλατοπικῆ* ex *sirpo*, ita etiam ex *sirpis* nasse piscatoria, dictae *sirpicula piscatoria*. Capt. 4. 2. §. 36.

Sis : factum *ἐξ οὐνοφωνίας* pro, *si vis*, modò imperatiuis, modò infinitiuis addi solet. Afin. 2. 2. §. 43. & 3. 3. §. 87. 89. 93. 96. 143. Aul. 1. 2. §. 26. & 3. 6. §. 47. Cal. 2. 6. §. 27. & 3. 5. §. 21. & 3. 6. §. 20. & 4. 2. §. 14. & 5. 1. §. 14. Cist. 1. 1. §. 57. Bacch. 1. 2. §. 29. & 3. 2. §. 18. & 4. 8. §. 16. & 4. 9. §. 72. Most. 1. 1. §. 1. & 3. 2. §. 165. & 4. 2. §. 11. 50. & 5. 1. §. 60. Mil. 4. 3. §. 18. & 4. 1. §. 34. & 4. 6. §. 30. 33. Merc. 2. 2. §. 49. 52. & 3. 1. §. 45. & 4. 4. §. 37. & 5. 2. §. 111. Pseud. 1. 2. §. 19. 56. & 1. 3. §. 10. & 2. 2. §. 68. 71. & 3. 2. §. 50. 102. & 4. 1. §. 44. & 4. 7. §. 44. 119. Pcen. 1. 2. §. 79. 162. & 3. 2. §. 1. Pers. 2. 5. §. 14. 20. & 3. 1. §. 61. & 3. 3. §. 32. & 4. 4. §. 45. 59. 105. 120. & 4. 6. §. 9. & 5. 2. §. 54. Rud. 2. 4.

2.4. 7.2.4. & 4.3. 7.63. & 4.4. 7.
9.29.44. Trin.2.1. 7.31. Truc.2.
6. 7.44. & 4.3. 7.35.

Tōsis. Imperandi modoplerumque
iungi solet: sed raro verbo præ-
ponitur, vti Mil.2.2. 7.26.45.
Sis iube. Alibi namque semper
postponitur, *sis licet*. Rud.1.2. 7.
51. Curc.2.2. 7.3. Caf.2.2. 7.31.
Bacch.5.1. 7.29. Pœn.5.5. 7.13.
Pers.3.3. 7.9. Inspecte exempla
quæ heic antecedunt, quæ se-
quuntur.

Sis: *Abisis*. Most.3.1. 7.38. Rud.4.4.
7.9. Trin.4.2. 7.130.

Sis: *Accipe sis*. Epid.3.4. 7.43. Pœn.
3.4. 7.3.

Sis: *Agess*. Caf.2.6. 7.49. Pœn.1.2.
7.116. & 3.5. 7.16.

Sis: *Apagesis*. Pœn.1.2. 7.15. Trin.4.
1. 7.10.

Sis: *Capesis*. Trin.3.2. 7.24.

Sis: *Causess*. Pers.5.2. 7.35. Rud.3.5. 7.
48. Rud.4.3. 7.8. Trin.2.4. 7.112.

Sis: *Cedoss*. Pœn.1.2. 7.102. Rud.5.
3. 7.19.

Sis: *Faciosis*. Pœn.5.1. 7.124.

Sistentare. Vide, *Extentare*, & *osten-*
tatum vehire. Truc.2.2. 7.15. Sic
ibi Mff. Pall. & Vatic. Vide Lipsi.
4. Antiq.1. cap.6. & ad Tac. lib.
15. Ann. cap.10.

Sistere. Verbum iudicii. Curc.1.3.
7.7. Apud Ciceronem sæpius
occurrit in Orat. pro Quinctio.
Propert. lib.3. Eleg.17. *Tu modo*
seruio vacuum me sisto superbo.
ad quem locum vide plura apud
Passerat. in Prælect. pag.515.

Sistere rem alieni. Pœn.4.2. 7.54.

Sistere aliquem mollire. Pseud.5.2.
7.7.

Sistere pedes. Mil.2.3. 7.73. *Pedes ego*
iam illam huc tibi sistam in viam.

Sic Curc.2.3. 7.8. *quin capite si-*

stat in via de semira. Et Mil.2.3. 7.
36. *capite sistebas cadum*. Quos
contumeliæ & deridiculi causa
ignominiosius & atrocius ple-
dere volebant, eos contrario situ
suspendebant, neque capite deor-
sum. Id Græcis est *κατὰ κεφαλὴν κρε-*
μασθαι. In antiquo Martyrolo-
gio id dicitur, *capite versus sus-*
pendi. Sic apud Iudæos legimus,
plurimos Iudæos *κατὰ κεφαλὴν ἐκρυ-*
πθῆναι: quod in Martyrologiis
dicitur, *catomio suspendere*. & *ca-*
tomiare: *καταμιζειν*. quod Labe-
rius vocat, *in catomii tollere*, his
verbis: *Tollet bona fide vos Orcus*
nudas in catomii. Et hoc ipsum
est, quod Plautus dicit, *Capite si-*
stere: ut pedes in sublimi sint, ca-
put deorsum. *τραχηλίζειν* etiam
hoc dicunt Græci. *τραχὴλος*
enim est *catomii*. Sic *καταμιζής*
& *τραχηλὴς* *ἵππος* est, qui sessio-
re in vertice euerit. Eodem sen-
su dicit Plautus Capt.4.2. 7.13.
Ore sister. h. e. cadet in os, amē
valde pugnis cæsus. Terent. A-
delph.3.2. 7.18. *Sublimem mediū*
arriperem, & *capite primum in*
terram statuerem.

Sisti non potest: retrahi e fuga. Trin.
3.2. 7.94.

Sira sunt ntride suo locō. Pœn.5.4. 7.5.

Sitella, hydria. Germani vas ada-
quam hauriendam vocant *Sit*
Boll. Caf.2.4. 7.17. Amph.2.2.
7.39. *Situla*.

Sitella sortilega. Caf.2.5. 7.43.

Situ corrumpor. Truc.5.1. 7.23. Ger.

Ich verlied gar vor mißsiggang.

Situm est; pro, *est*, de argento.

Curc.2.3. 7.66.

Siturus, a, um, a *sino*. Pœn.1.3. 7.11.

Sitius, pro, *mortuus*. Mil.2.4. 7.20.

Sic testatur Cicero l. de Legg &

Ec 2 Agell,

Agell. Inde *Siticines*, τοῦ εὐδαί, qui caneabant ad sitos. Frequenter legas in antiquis inscriptionibus. In tumulo P. Scip. Afr. *Heic est ille situs, quoi nemo cuius, neq; hostis Quibit pro factis reddere opera pretium.* In tumulo Hannib. *Hannibal heic situs est.*

Sive, ieu. Cist. 3. v. 14.

Smyrna. Ita antiqui *myrrham* vocarunt. Afri. 5. 2. v. 79. Athen. lib.

14. *Μύρρα γάρ η̄ σμύρνα παρὰ ἀπολλῶνι : ἐπειδὴ τὸ ποικίλ τῶν μύρων ἀλφ. σμύρνης ἐσκέυασαν.*

Soboles coquorum. Pleua 3. 2. v. 102.

Sobriè; consideratè, prudenter.

Capr. 2. 1. v. 29. *Sobrie & diligenter*. Pseud. 4. 1. v. 29.

Sobriè & frugaliter. Epid. 4. 1. v. 39.

Sobrina. Poen. 5. 2. v. 198.

Socci scenici. Pseud. 4. 7. v. 91.

Soccus. Comitorum; vt cothurnus

Tragicorum. Cist. 4. 2. v. 29.

Soecus; pro, calceo. Bacch. 2. 3. v. 98.

Trin. 3. 2. v. 94.

Socerus. Men. 5. 5. v. 54. Cal. 4. 2. v. 18.

Socia unanimans. Truc. 2. 4. v. 81.

Sociennus; pro Socio. Amph. 1. 1.

v. 228. Aul. 4. 4. v. 31. Cal. 4. 2. v. 18.

Socifraudus; qui socios fallit. Fictè.

Pseud. 1. 3. v. 127.

Socrates. Pseud. 1. 5. v. 50.

Sodalis; de sodalitie vitiorum. Perf.

4. 4. v. 12.

Sodalis alicui. Most. 5. 2. v. 32.

Sodalitas amicorum. Most. 5. 2. v. 5.

Sodes; fraudes. Bacch. 4. 7. v. 39.

Poen. 3. 5. v. 11. Trin. 2. 1. v. 17. & 2. 4. v. 161.

Sol, Deus. Bacch. 2. 3. v. 21. & 4. 8. v.

54.

Sol occæcatus. Men. 1. 2. v. 67.

Sol occasus. qui occidit. Epid. 1. 2. v.

41. Men. 5. 7. v. 33. Agell. l. 17. c.

2. & lib. 3. cap. 2. *sol meridies*, sic

ut & Plinius: *Post mediam noctè,*

post solem meridiem, post solem oc-

casum agunt. Turn. 13. 27. Sic in

antiqua Formula: *Sol occasus su-*

prema tempestas esto.

Sol; h. e. dies abit. Videlitt. D.

Sol radiosus. Stich. 2. 3. v. 40.

Sol; in blanditiis amantum. Most. 1.

3. v. 47.

Sola loca. Rud. 1. 3. v. 21.

Sola terra. Rud. 1. 4. v. 8.

Sola; tertio casu. Mil. 4. 2. v. 28.

Solarium. Erat locus in suprema

parte ædium sine tecto, ubi so-

lebant apicari. Mil. 2. 3. v. 69. Vi-

de etiã Petri Victorii Var. lect.

lib. 21. cap. 13. & locum Augusti

apud Macrobiũ Saturn. lib. 2.

cap. 4. Greci vocant ἡλιονόμιον.

Solea; piscis, & calceamenti genus.

Cal. 2. 8. v. 61.

Solea. Cal. 3. 5. v. 63. Truc. 2. 4. v. 11.

16. & 2. 5. v. 25. & 2. 8. v. 1. Most. 2.

1. v. 38. Erant calcei, quos lectum

in censuri ante lectum exutos

deponebant, nescilicet pulue-

rosus illis strata inquinaent.

Solearius, qui soleas facit. Aul. 3. 5.

v. 40. Vide Inscriptionem Rom.

pag. 643. 8.

Solens; pro more. Amph. 1. 1. v. 43.

Cal. 5. 1. v. 4. Epid. 2. 2. v. 53. Te-

rent: *Quid tu Atheni insolens?*

Solere. *ἐν τοῖς ἐγνωνοῖς*. Bacch. 4. 8. v.

56. Pseud. 3. 1. v. 14. & 4. 7. v. 82.

83. Cist. 1. 1. v. 38. Pseud. 3. 1. v.

14. Truc. 1. 2. v. 28. 81. & 2. 1. v.

26.

In Epigr. Catal. virg.

Consule Pompeio primum duo,

Cinna, solebant

Mæchi. — Scil. μοχλίων.

Soli-

Soli sumus: in Prouerbio est. Pœn. 4.1. §. 69.
Sollicitare, affligere. Aul. 1.1. §. 27. & 4.10. §. 4.
Sollicitare; sollicitum reddere. Cal. 2.3. §. 10. *Myropola*: omnes sollicito.
Sollicitare aliquem facere aliquid. Most. 3.2. §. 15. *Sopor neminem sollicitare dormitum*, Epid. 5.2. §. 15. est, alicui molestum esse. Est enim, teste Donato, solo, seu loco suo citare, h.e. mouere.
Sollicitum habere aliquem; pro, molestum esse. Men. 4.2. §. 11. 20.
Sollicitus negotiis. Stich. 1.1. §. 5.
Solide. Trin. 4.2. §. 47. *Solidè sycophanta*.
Solidè scire aliquid. Trin. 4.2. §. 8. & forte Mil. 2.3. §. 8.
Solidum: de eo, quod radices egit, quod est integrum, & suis partibus absolutum. Sic dicitur, *Malista solida*. Epid. 3.3. §. 9. *Seruitus solida*. Merc. 1.1. §. 21. *Magno atq; solido multe infortunio*. Curc. 3. §. 16. *Inibis a me solidam & grandem gratiam*. Merc. Prol. §. 21. Apul. Meram. *Paueo, & formido solidè*. Terent. And. 4.1. §. 13. *Gaudium solidum*, magnum & insigne, siue plenum & integrum, vt Donat. Seneca: *Nequitia solida*.
Solite; h.e. remotis arbitris. Amph. 1.1. §. 130. Vide *Animaduers.*
Solium Iouis. Trin. 4.2. §. 98 99.
Solla: est vox Osca, quasi solida. Et notat sedilia, in quibus tantum vnus sedere poterat, quæ instabantur Babylonis stragulis. Dicta etiam *Sollaria*. Stich. 2.3. §. 53. Pomp. Fest. *Solla sternere*: *Sollisternum habere*.
Solon legislator. Afin. 3.3. §. 9.
Solstitialis herba. Pseud. 1.1. §. 36. Vide Turn. lib. 2.4. c. 38.

Solstitialis morbus: est morbus quiuis prauus & lethalis. Trin. 2.4. §. 143. Legendus omnino Hieronymus, Mercurial. l. 5. Var. c. 3.
Solum: terra. Pœn. 3.1. §. 68.
Solum: infimum pedis calcaneum, & calceamenti solea. Bacch. 2.3. §. 98. Trin. 4.3. §. 16. Curc. 1.3. §. 18. Lucret. lib. 1. §. 852. Vide Lexicon Lucret. Dan. Parei.
Solus ex plurimis. h.e. vnus ex omnibus. Most. 4.1. §. 24.
Solus seorsum. Afin. 2.2. §. 95. *abduxit solum seorsum ab adibus*.
Solus: pro, solitarius, desertus. Aul. 4.6. §. 7. Most. 4.3. §. 3. *Terra sola*. Terent. Phorm. 5.8. §. 85. *Deportariet in solas terras*. Virgil. Eclog. vlt. *Pinifer illū etiam sola sub rupe iacentem*.
Soluere: pro, absolvere. Soluere aliquem: pro, soluere alicui, vel: absolvere aliquem. Bacch. 4.9. §. 137.
Soluere rem collo. Pœn. 5.6. §. 17.
Soluere simplum. Pœn. 5.6. §. 25.
Solui nauis: quando dicatur, vide litt. N. Stich. 3.1. §. 16.
Solutus reus. Truc. 4.3. §. 63.
Somniare, Pseud. 4.7. §. 91.
Somniare: pro, errare. Most. 4.2. §. 38. & 4.3. §. 21.
Somniare: pro, nugari & blaterare, delirare. Curc. 4.3. §. 14. Men. 2.3. §. 44.
Somniare: ambigue vsurpatur. Amph. 1.2. §. 65. *Somniū in somnis videre & inania ac futilia loqui*.
Somniculosè; negligenter. Germ. *Schlāfferig*. Amph. 2.1. §. 75. Capt. 2.1. §. 30.
Somniū, pro omine ex somno. Curc. 2.1. §. 3. Merc. 2.1. §. 2. Rud. 3.1. §. 2.

Somnium in scitum & mirum. Rud. 3.1. §. 5.
Somnium narrare. Curc. 2.2. §. 6. Amph. 2.2. §. 106. Cicero Diuinat. 11. *Somniasse se narrat, ouum pendere e fascia.* Propert. lib. 2. Eleg. 2.9. *ibat & in casta narratum somnia veste.*
Somnium sepelire. Most. 5.2. §. 1.
Somno operam dare. Pseud. 2.2. §. 69. Stich. 2.2. §. 40. Vide *Proverbia* in Mantissa.
Somno studere. Mil. 1.2. §. 60.
Somnus meridians. Most. 3.2. §. 8. Pseud. 2.2. §. 69.
Somnus; pro, somniū. Rud. 3.4. §. 67.
Sonat mare. Rud. 1.3. §. 23.
Sonitus. Cal. 3.5. §. 9. Trin. 3.3. §. 25.
Sonitus forium. Curc. 1.3. §. 1.
Sonitus & crepitus claustrorū. Curc. 1.3. §. 47.
Sonitus ac tumultus. Bacch. 5.2. §. 1.
Sonitus vngularum. Men. 5.2. §. 113.
Sonitus; pro, strepitu, de homine. Most. 4.2. §. 24.
Sonitus tumultuosus ma exciuit. Trin. 5.2. §. 52.
Sopor; pro, morte. Amph. 1.1. §. 148. 150. quia *sopor & mors fratres germani.*
Sopor & quies. Rud. 4.2. §. 11.
Sora; Colonia populi R. in Campania. Capt. 4.2. §. 101.
Soracum; *σάρακον*; alii *Sarracum.* Pers. 3.1. §. 64. Est genus vehiculi, quo ornamenta portantur scenicozum, teste Festo. Glossæ: *Sarraca* *σάρακα*.
Sorbeo, ui. Curc. 2.3. §. 14.
Sorbere sanguinem aliorum; est, consumere bona & fortunas. Bacch. 3.1. §. 5. & 3.3. §. 67.
Sorbere; dormiendo. Inde Cælius vocat *soporem sorbilem;* quia ma-

ximus stertor efficitur quasi sorbendo, & stertendo. Milir. 3.2. §. 6.
Sorbitio; pro iure, quod sorbendū traditur. Pseud. 3.2. §. 79.
Sorbitium; à sorbeo; vt, initium, ab inco. Pcen. 1.2. §. 185. *Victitare sorbitio;* in suspitijs & gemitibus.
Sors; pro summa pecunia; quam capitale vocamus. Germ. *Die Hauptsomme / oder das Capital.* Most. 3.1. §. 30. 60. 79.
Sors populna & abiogna. Cal. 2.6. §. 32.
Sortis; pro, *sors*, teste Prisciano lib. 7. Cal. 2.6. §. 28.
Sortis; *δοξαίνω*. Cal. 2.6. §. 42. Ennius: *An inter se sortiant urbem atq; agros?*
Sortitio. Cal. 2.6. §. 38.
Sortitio multa; hoc est, multa particeps. Mil. 2.6. §. 112. Vide *Periphrasis* in Mantissa.
Sordere vnus alteri. Truc. 2.4. §. 30.
Sordere dicuntur; quæ cū alijs comparata contemnuntur. Epid. 3.4. §. 11.
Sic Horat. l. 1. Epist. 18. §. 18. — *pretium atas altera sordet.*
Hoc est: Nollem alterum tantum superuiuere potius, quam vt reticerem, quæ dicere me animus iuber.
Sordidatus; sordida veste amictus. Afin. 2.4. §. 90.
Sorditudo. Pcen. 5.2. §. 10.
Soricina nania. Bacch. 4.8. §. 48.
Soror germana. Aul. 2.1. §. 3. Trin. 3.2. §. 64.
Sortitio. Merc. 1.2. §. 25.
Sortitus; fortiendi actus. Cal. 2.4. §. 26. Cic. pro Domo: *Quid si etiam pluribus de rebus vno sortitu retulisti?*
Sos & Sorum, antiquè pro, *ipso* &

ipforum & αἰσῶσις τοῦ ἰπ. Afm.
4.1. §. 24. Sic Festus: *fos*, pro, eos
(vel, *ipfos*) dicebant antiqui. En-
nius lib. 1. *Constitit inde loci pro-*
per fos dia Dearum. Et lib. 111.
Circum fos qua sunt magne gentes
opulenta.

Sospitare aliquem facis; est, *beatum*
reddere. Afm. 3.3. §. 93.

Sospitare aliquid. Aul. 3.6. §. 10.

Sospitalis; salutaris. Pseud. 1.3. §. 17.

Sospitem diem dare. Pcen. 5.4. §. 15.

Sparta. Pcen. 3.3. §. 42.

Spartiates; *Spartianus.* Pcen. 3.5. §.
25.35.

Spartiatia res. Pcen. 3.4. §. 9.

Spatium breue curriculo; quod ni-
mis breue est ad currendum.
Stich. 2.2. §. 35.

Spatium; pro tempore. Aul. 4.10. §. 75.

Spatium vita decurrere. Merc. 3.2. §. 4.

Spatium atatus decurrere. Stich. 1.2.

§. 14 Græcis εἰδιον; Æol. σπᾶδι-

ον. Inde, *spatiari* est in

stadio decurrere. *Equus respati-*

ans, dixit Poeta Eleg. de obitu

Mecænatiss.

Species; pro, forma. Most. 1.3. §. 23.

Mil. 4.2. §. 10. & 4.6. §. 20.

Species lepida. Rud. 2.4. §. 2.

Species venusta. Pcen. 5.2. §. 153.

Species simula; simulata. Trin. 4.1.

§. 22.

Species urbis; situs & status. Perf. 4.

4. §. 2.

Specimen; pro exemplo. Most. 1.2.

§. 42.

Specimen; est argumentum, signum

& probatio. Most. 1.2. §. 52.

Specimen specitur; datur. Cal. 3.1. §.

2. Bacch. 3.2. §. 15.

Specio; deprecior. Cal. 3.1. §. 2.

Speciacula; pro ornamentis & au-

lasis scenicis. Cure. 5.2. §. 47.

Speciulaculum fabula. Truc. 2.7. §. 27.

Speciulaculum; probatio & documentum.

Men. 5.6. §. 1. Vbi simul nota syn-

taxin; *speciulaculum bono seruo est.*

Speciulare; probare. Perf. 3.3. §. 35. Do-

natus ad Eunuch. 3.5. annotat

speciulatores pecunia dictos probato-

res, quos Menander δοκιμαστές

vocat. Cicero lib. 11. Offic. cap.

x1. Hunc igni *speciulatum arbitran-*

tur. Prouerbiū sapit; *speciulare*

aurum.

Speciulare; pro expectare, visere. Men.

5.3. §. 6. Bacch. 1.2. §. 2. Cicero

Som. Scip. cap. 6. Et lib. 1. ad He-

renn. cap. 6.

Speciulare; videre. Amph. 1.1. §. 267.

Rud. 4.7. §. 23. Most. 3.2. §. 136.

Speciulare & visere. Most. 3.2. §. 107.

Speciulare ad aliq. Most. 3.2. §. 151.

Speciulare intrò. Most. 4.2. §. 27.

Speciulare aliquo aliquem. Most. 4.3.

§. 32.

Speciulata felicitas est. Stich. 4.2. §. 49.

Speciulati viri. Merc. 2.2. §. 47.

Speciulati est; notum est. Pcen. 4.2. §. 1.

Specula; parua spes. Cal. 2.4. §. 26.

Perf. 2.5. §. 9. Cic. lib. 2. Epist. In

communibus miseriis, hac tamen

oblectabar *specula.*

Specula salutis. Rud. 3.3. §. 4.

Speculari, obseruare. Germ. Auf-

spären. Aul. 4.1. §. 19. Cal. 4.2.

§. 2. Most. 2.1. §. 81. Trin. 4.1. §.

10. & 4.2. §. 22. *Speculari loca.*

Speculo clarus; speculi vicem clarus.

Most. 3.1. §. 107.

Speculo caput diminui. ioculariter

dicitur. Most. 1.3. §. 109.

Speculum speculo est; formosa mu-

lier. Most. 1.3. §. 92.

Spei expers. Merc. Arg. 2. §. 13. Sic

plenus *spei*, dixit Sueton. Iul. c. 26.

Sperabilis salus. Capt. 3.3. §. 3.

Sperare aliquem; confidere in ali-

quo. Mil. 4.5. §. 10.

Ec 4

Spe-

Spevare Deos ; in Deos confidere.
Cal. 2. 5. §. 37.

Spevare ; pro, timere ; sæpe apud
Plautum & Terentium. Cist. 2.
3. §. 52.

Sperata ; nupta. ἡ μνηστευμένη. Pœn.
5. 4. §. 95. Amph. 2. 2. §. 42. & in
Fragmentis ex Afraba. Vide.
Etiam sponsus dicitur *speratus* ;
ut docet Alb. Gentil. de Nuptiis
lib. 2. c. 21. Vide etiam Turn.
lib. 10. 24.

Sperneræ pro, disjungere, segrega-
re. Nonius. Capt. 3. 3. §. 2. Mil.
4. 6. §. 17. Ennius Hectoris
lytris ; ——— Melius est
*Virtute ius. nam sæpe virtutem
mali*

*Nanciscuntur. ius atq; æquum se-
se à malis Spernit procul.* —

Prudentius Pylchomach. — *Mo-
numētāq; tristia longè Spernit.* —

Non abludit Virgilii formula
Aen. V. 405. *longeq; recusat.*

Spes ; Dea. Bacch. 4. 8. §. 52. Pseud. 2.
4. §. 19.

Spes mea ; in Blanditiis. Rud. 1. 3. §.
27. Stich. 4. 2. §. 5.

Spes ; plurativo numero. Bacch. 3. 1.
§. 3. Pseud. 1. 1. §. 109. *In te sunt
omnes spes ætati mea.* Epid. 4. 1. §. 4.

Spes cognatica. Capt. 3. 1. §. 36.

Spes cibaria parasitorum. Curc. 2. 3.
§. 28.

Spes sperata. Merc. 3. 4. §. 13. & 5. 2.
§. 2.

Spes in sperata. Men. 5. 9. §. 22.

Spes necia. Rud. 1. 5. §. 17. & 20. *spes
parata.*

Spes vivere. Rud. 1. 3. §. 27.

in Speponere. Capt. 5. 2. §. 4.

in Spem referre. Epid. 3. 2. §. 3.

Spes elapsa est. Capt. 3. 5. §. 101.

Spes salutis. Rud. 3. 3. §. 17. *O salutis
meæ spes!*

Spes ope ; Capt. 2. 3. §. 85.

Spes arque opes vita. Amph. 5. 1. §. 1.

Spes salua est. (*spes occisa est.* Cal. 2.
5. §. 4.

Spes sancta. Cist. 4. 1. §. 18.

Spes est. Men. 5. 9. §. 43.

Spes est, futurum. Stich. 1. 1. §. 20.

Spes vita sunt penes Ionem. Pœn. 5.
4. §. 15.

Spes prorogatur. Aul. 3. 5. §. 58.

Spes decollat. Capt. 3. 1. §. 37. Vide
litt. D.

Spes animæ effluit. Truc. 4. 4. §. 23.

Spes occidit ; interit. Most. 2. 1. §. 2.

Spem perdere. Rud. 1. 4. §. 3.

Sphynxis interpretis Oedipus. Pœn. 1.
3. §. 35. (98.

Spicere. ἀεὶ δὲ αἶψα. videre. mil. 3. 1. §.
98.

Spinther ; est armilla genus, quo
mulieres utebatur brachio sum-
mo sinistro. *Festus.* Priscian. lib.
5. ἀνερχόμενος. Men. 3. 3. §. 4. & 4.
3. §. 8.

Spinturnicium. ἡ σπινθὴρ ἀπὸ σπιν-
turnix ; quæ est deformis & inau-
spicata avis, dicta etiā, *abustanea*
& *incendiaria*, quod de busto seu
rogo aliquid carbonis in testā
deferbat, & incendium porten-
debat. Græcè ὁ πυρὸς τὸν σπινθῆρα,
quod est structura ignis. Noster
de forma puellari turpi effert.
Mil. 4. 1. §. 42.

Spiritus ; habitus. Mil. 1. 1. §. 17.

Spissum ; longū, tardum. Cist. 1. 1. §.
77. Pœn. 3. 5. §. 47. Varro ; *Nas-
citur spissius, quā emoritur.* Cæ-
cil. Nihil ego *spei* credo, omnes res
spissas facit. Turp. *spissum iter.*

Spissigradissimi senes. Pœn. 3. 1. §. 3.

Splendor clarior, quam solis radij.
Mil. 1. 1. §. 1.

Spolia ; pro pecunia, qua quis ali-
um circumducit. Bacch. 4. 4. §. 2.

Spolia ; duplicibus *spolis* sum affectus.

Spolia capere. Trin. 3. 2. §. 98.

Spoliis oppleri ades. Truc. 2. 6. §. 41.

43. *Spolia capere.*

Spondere certo promittere. Epid. 1.

1. §. 6.

Spondere est propriè patris puellæ.

Despondere patris adolescentis.

Cist. 2. 1. §. 21. Vide Alb. Gentilem de Nuptiis l. 2. cap. 2. pag.

121.

Spondere gnatam. Trin. 5. 2. §. 33. 34.

Spondere uxorem alicui. Curc. 5. 2.

§. 74.

Spondere pro aliquo. Pœn. 1. 2. §.

121.

Sponsa imperita atq; integra siue in-

corrupta & iugi impatiens. Cal.

4. 4. §. 11.

Sponsionem facere. Men. 4. 2. §. 27.

Spontet uapre. Trin. 3. 2. §. 40.

Sponte mea ambulare non queo: meis

viribus. Truc. 2. 6. §. 46.

Sportula: vas obsoniorum. Nonius.

Men. 1. 4. §. 1. Stich. 2. 2. §. 17.

Sportula & *sportie*: à *sporto* dicte sunt,

inquit Nonius, quod ex *sporto*

fierent, vel ab asportando. In eis

enim portabant edulia omnis

generis. Curc. 2. 3. §. 10. Deinde

apud posteriores Romanos *sportu-*

tula dictæ cœnæ, quæ tenuiori-

bus dabantur: & opponuntur *re-*

ctæ cœnæ.

Spurcare. Men. 1. 2. §. 57.

Spurca (pura) noctes. Afin. 4. 1. §. 61.

Spurcidicus versus. Capt. Prol.

§. 56.

Spurcificus: sæuus, sanguinarius.

Trin. 4. 1. §. 7. Lucill. Sat. 4. *Sa-*

mnus spurcus homo. Cic. lib. 1. ad

Herenn. Si quid eorum superbe,

spure h. e. atrociter, sæuiter, san-

guinariè. Idem: *Spurcissima tem-*

pestas. Nonius.

Sputare: expuere. Capt. 3. 4.

§. 18. Merc. 1. 2. §. 27.

Sputator. Mil. 3. 1. §. 51.

Squalor: immundities, immundus

corporis cullus. Cist. 1. 1. §. 116.

Squalidus & *horridus* homo. Truc. 5.

1. §. 41. 42. ubi tamen ex Mss.

Vatic. restituiimus, *squalis.*

Squama. Rud. 4. 3. §. 53.

Squamosum pecu: sunt pisces. Rud.

4. 3. §. 5. Etiam Lucretius dixit

squamigerum pecudes.

St! nota silentii. Cal. 5. 2. §. 47.

Curc. 1. 2. §. 69. Epid. 2. 2. §. 1.

Bacch. 5. 2. §. 37. Most. 2. 2. §. 58.

74. & 3. 2. §. 166. 167. Men. 2. 3. §.

78. Mil. 4. 1. §. 38. Pseud. 4. 1. §. 42.

Merc. 4. 4. §. 9. 11. Næuius: *ST!*

tace. tale verbum caue saxis. Poe-

ta vetus: — *sanctus Serapis, Isis*

& *Harpocrates* digito qui signi-

ficat *st!* Pomponius Atellana-

rius Poeta: *Pater at st. negato esse*

hic me: operibo caput.

Stabile est. Bacch. 3. 4. §. 26. Sic Ci-

cero Diuinat. in Verr. cap. 7. *At-*

enim solidum id est, ut me Siculi

maxime velint: hoc est, certum

ac stabile, quod labefactari nul-

la ratione queat. Græcè, *πικρόν.*

Stabilimentum ventri. Curc. 2. 3.

§. 88.

Stabilis domus. Merc. 3. 4. §. 68.

Stabulum flagitij. Truc. 2. 7. §. 31.

Stabulum nequitie. Cal. 2. 1. §. 13.

Stabulum scrutricium: connitium

in seruos. Pers. 3. 3. §. 13.

Stabulum: pro hospitio, statione,

perugio. Most. 2. 1. §. 3. Inde *Sta-*

bularius, pro caupone, diuersito-

re, seu hospite publico sumitur.

Apul. lib. 1. Metam. pag. 109. &

110. *Mansionis pretio stabulario*

persoluto.

Stabulum olere. Pœn. 1. 2. §. 56. de

meretricibus prostibulis, quæ

Ee 5 ante

ante stabulum meritorium stant
quæstus causa.

Statice: *στατική*: latex oleumve à cin-
namomo & myrrha incisiva sudās.

Curc. 1. 2. §. 6. Most. 1. 3. §. 150.

Stalagmium: inaurium genus ob-
longum, ex bacca pendula, à gut-
ta similitudine, quæ *σταλαγμός*
dicitur. Men. 3. 3. §. 18. *Inaures*
stalagmia.

Stare: verbum militare. Amph. 1. 1.
§. 85.

Stare fides: eleganter dicitur. Pseud.
1. 5. §. 61.

Stare: pro, *consistere*, quiescere, de
navi in mari. Bacch. 2. 3. §. 58.

Stare: causam pro aliquo dicere.
Men. 5. 2. §. 48.

Stare: de aduocatis. Caf. 3. §. 5.

Stare: pro, *esse*. Aul. 3. 3. §. 2.

Stare dicuntur *pedes* sobriis, non e-
briis Pseud. 5. 1. §. 1. Vide litt. P.

Stare sententia. Curc. 2. 1. §. 35.

Stat prægium: constitutum est. Mil. 3.
1. §. 132.

Stat: pro, *consistit*, *vertitur*. *Periculū*
vita mea stat in periculo. Capt. 3.
5. §. 81.

Statim: primam producit. Amph.
1. 1. §. 83. 119. Nonius explicat
perseueranter, aequaliter, fixè. Gre-
cè *ισαμῖνος, σταδίωνος*. Vocabu-
lum militare.

Statio gladiatorum. Mil. 4. 9. §. 12.

Statua septempedalis. Curc. 3. §. 70.

statua solida ex auro. Curc. 3. §. 70.

statua verbera: de seruo, bene
verberibus exercito. Capt. 5. 1. §.
3. Pseud. 4. 1. §. 7.

statuam statuere. Bacch. 4. 4. §. 1.
Curc. 1. 2. §. 49.

staticulus, & um. Saltatio in qua stat-
ur, & mouetur nōnumquam.
Perf. 5. 2. §. 43. Sic Cato apud Ma-
crobium. Sic nimirū M. Cato Se-
natorem ignobilem *Caciliū* spa-

ziatorem & *Fescennii* vocat. eūq;
staticulos dare his verbis ait: De
cantherio: inde *staticulos dare*, ri-
dicularia fundere. Et alibi: *Præ-*
terea cantat: ubi collibuit, interdū
Gracos versus agit, iocos dicit, vo-
ces demutat, staticulos dat. Vide
Turn. lib. 17. 10 & lib. 18. 4.

statuere. Verbū in dedicationibus.

Curc. 1. 2. §. 49. Bacch. 4. 4. §. 1.

statuere: ponere. Perf. 5. 1. §. 7.

statuere nauem: pro, *stitere*. Bacch.
2. 3. §. 57. Arnob. li. 1. *Famuli eius*
hoc modo statuerunt errantes a-
guas. Cyprianus: *Si fontem siccitas*
statuat.

statura. Amph. 1. 1. §. 288.

statura commoda. Afin. 2. 3. §. 21.

statura haud magna. Pœn. 5. 2. §. 152.

status. Pœn. 1. 2. §. 56.

statu dies: dicitur, qui iudicii causa
est constitutus. Curc. 1. 1. §. 5.

status: conditio. Pseud. 5. 2. §. 2.

status: pro habitu corporis. Amph.
1. 1. §. 109. Mil. 2. 2. §. 51. Pseud. 1.
5. §. 43.

statutus: magnæ stature. Rud. 2. 2.
§. 11.

stega. Tabulatum navis, & quasi
proscenium, in quo nautæ am-
bulant. *Fulgent*. Bacch. 2. 3. §. 45.
Stich. 3. 1. §. 12. Petronius vocat
constratum puppis. Hinc Cicero
in Verrem: *navis constrata*, quæ
Cæsari recta.

stephaniscidium: *στανισκιδιον*. Stich.
5. 4. §. 57.

stella diurna: lucifer, *Φωσφίος*.
Men. 1. 2. §. 62.

steriles manus furum. Truc. 1. 2. §. 34.

sterilis amator. Truc. 2. 1. §. 30.

stercoreus: putidus, instar stercoreis.
Mil. 2. 1. §. 12. Sic in vulgato illo
Varroniano: *Omnes videmur no-*
bis saperda, festiui, belli, cum simus
coprea. ster-

sterquilinum. Perf. 3. 3. Caf. 1. 1. 1.
 26. Quamquam hic Vetus Co-
 dex Membr. Pal. exprimat ex
 stercolino effosse. Neq; aliter in
 Pand. Flor. legitur in l. 17. §. si
 feruitus vindicer. & in l. 17. §. fun-
 do. ff. de actionibus empt. Item
 Glossa: *Sterculinū, xοαεδοxαειν*,
xοαεια. Vide etiam *Cænum*.
sterquilinum publicū. In maledi-
 ctis. Perf. 3. 3. 3.
stercus: de sordibus in domo. A fin.
 2. 4. 18. *Luffin' ab ianua hocce*
stercus hinc auferri?
stercus: de re abiectissima. Vide
Proterbia in Mantissa. Truc. 2. 7.
 5. Bona sua pro stercore habet.
stertere. Mil. 3. 2. 7.
stertere noctem totam. A fin. 5. 2. 22
stili ulmei. Pseud. 1. 5. 132.
stilus: Bacch. 4. 4. 64. Erat pennæ
 instar, cuius una pars erat acu-
 minata, qua scribebant: altera
 obtusa, qua debebant illud in ce-
 ra, quod scripserant, & ceram
 rursus complanabant. Vnde nata
 phras *stylum vertere*.
stilus scriptorius. Mil. 1. 1. 38.
stimulari. Cist. 2. 1. 4. & 3. 4. 66
stimulatrix: quæ alterum extimu-
 lat, & hortatur. Most. 1. 3. 46. 62.
stimuleum supplicium. Mil. 2. 6. 31
stimuli: pro ferulis, quibus vapulabant
 serui. Most. 1. 1. 54.
stimuli in flagra. Pseud. 4. 8. 3.
stimulo fodere. Curc. 1. 2. 40. Men.
 5. 5. 48.
stimulo fodi. Bacch. 5. 2. 39.
stimulorum crux, de seruis. Perf. 5.
 2. 17.
stimulos pugnæ cadere. Truc. 4. 2.
 55.
stimulum rā. Men. 5. 2. 112.
stimulus: pro offediculo Caf. 2. 6. 8
stimulus longus. Truc. 4. 2. 61.

stipendia; *στρωματιας* pro ipsa mili-
 tia. Quia in militia stipendia da-
 ri solita. Epid. 1. 1. 36.
stipendium emeritum, dicunt, quan-
 do pugnae finis est. Most. 1. 2. 51
stipulari. Pseud. 4. 6. 14.
stolidi; vocatur, non tam stulti, &
 excordes, quam tetri, molesti,
 illepidi, quos Græci vocant
μωχρῆς καὶ φονηρῆς. Bacch. 5. 1.
 2. Epid. 3. 3. 39. Videtur trans-
 latum verbum à re rustica. *Sto-*
lopes enim vocant agricolæ in
 arboribus fruticationem inuti-
 lem, ait Plin. lib. 1. cap. 1. vnde co-
 gnomen Licinæ genti. Et Au-
 lonius pro stolido *stolonem* dixit;
 sed iam non potes ò stolo doceri. Vt
 Plautus. Most. 1. 1. 12. *fruticem*.
strategus; *στρωγος*, imperator bel-
 li, quem *Æmilius* probus *Prato-*
rem vocat. Curc. 2. 3. 6.
strategus; magister conuiuii. *στρω-*
γος, ὁ φημι πρὸς. Stich. 5. 4. 20. 22
stratotici mores. Mil. 4. 8. 49.
stratoticus homo; militaris. Germ.
Ein Kriegsgurgel. Pseud. 4. 1.
 12.
Stratoticus nuncius: militaris, qui à
 milite venit. Pseud. 2. 2. 9.
Stratonicus; quæstor Regis Phil. &
 Alex. M. homo prædiues. Rud.
 4. 2. 27.
Strena. Stich. 5. 2. 24. Vide Festum
 & inibi Scalig.
Strenuare: strenuū se gerere. Pseud.
 2. 2. 34.
Strenuè: valde. Pseud. 1. 5. 94.
Strenuè: citò. Men. 5. 7. 48. *strenuè*
affer. h. e. citò. Trin. 4. 4. 10.
strenuè currere. Pseud. 4. 7. 79.
strenuè ire.
Strenui. Truc. 2. 6. 12.
Strenui populi. Pseud. 4. 7. 28.

Strenuos praterire. viros fortes negligere. Trin. 4. 1. §. 29.

Strenuus, strenuior. Epid. 3. 4. §. 10.

Strenuus vir. Truc. 5. 1. §. 53.

Strenuus homo. Pseud. 2. 4. §. 6.

Stria, antiquè, pro, *tria*. Tru. ul. 4. 2. §. 44. Vide Animaduersiones.

Striate pelagusia. Rud. 2. 1. §. 9. Vide Phn lib. 9. cap. 37.

Strictim tondere. Capt. 2. 2. §. 18.

Striges: sunt aues nocturnæ, quas Græci *στρίγξ* appellant. Vnde maleficis mulieribus nomen est inditum. Glossæ: *Striga*, λαιστρογυνή φαρμακίς. Vide Scalig. ad Fest. & Virgil. Catal. Pseud. 3. 2. §. 31.

Strigilis. Pers. 1. 3. §. 44. Vide, *Am-pulla*.

Strigilis rubiginosa. Stich. 2. 1. §. 77.

Stringere: pro, constringere. Pseud. 1. 2. §. 66.

Stropharius: Strophiorum opifex. Aul. 3. 5. §. 41. Nonius: *Strophium fascia brevis, qua virginalem papillarum tumorem cohibet*. Catullus: *Non tereti strophio lactentes vincta papillas*. Turpilius Philopatro:

— me miserum, quid agam? inter vias

Epistola excidit mihi, infelix inter uniculum

Et strophium collocaram. —

Apul. lib. 11. Miles, *ipsa linea tunica mundule amicta, & russica fasciola prænitate aliuscule sub ipsas papillas succinctula*, illud cibariorum vasculum floridis palmulis rotabat in circulum. Græci *στρώγιον* vocant. Pollux τὸ ἔξω τῶν γυναικείων ἔσθρων, τῶν δὲ ἀνδρῶν, καὶ τῶν δεινῶν. Anacreon optat ut sit inter alia, καὶ τῶν δὲ ἁγίων, καὶ ἁγίων τε καὶ ἁγίων. Retinuit

vocem Apuleius lib. 10. *Tunc ipsa cuncta prorsus spoliata tegmine, tania quoque, qua decoras deuinxerat papillas, lumen propter adspicēs, de stanno vasculo multo se perungit oleo balsamo*. Intellexit Coluthus Thebanus mellissimis istis versibus:

Ἡ δ' ἐνὸν βαλάνκλον ἐς ἥρα γυναικῶν

κόλπον αἰσθησά, καὶ σὺν ἡδὺς αὐτοῦ κύνει.

Χειρὶ δ' ἐλαφελίσσῃ μελίφρονος

δυσμάνεσθαι

στῆθ' ὅτι ἀπὸ γυναικῶν, καὶ σὺν ἐμνήσασθαι μελίσσῃ.

Quæ complanaretur hac strictura, *Iuncea* Terentius appellat, vel potius *iuncea pectore*. Lucillius *pectore puro* lib. 8.

— quod gracie est, pernix, quod pectore puro,

Quod puero similis. —

Ab eadem mente Iuuenalis: Cūque paludatis ducibus præsentem marito ipsa loqui, recta facie, strictisque mamillis. Nam in maximo pudore vberiores & maiores mamilla. Laberius in *Salinatōres*: vbi excusatur fœmina, quod nec anus sit, nec vinibus, nec extuberantibus inamillis: *Non mammosa, non annoxa, non bibosa, non procax.*

Structum: paratum. Pseud. 1. 2. §. 32. Vide, *Exstruere*.

Struere: pro, augere. Aul. 3. 6. §. 8.

Horat. lib. 2. Od. 3.

— & exstructis in altum Diuitiis potietur hares. Persius:

Rem struere exoptas caso bonæ.

Vide Festum littera S.

Struices: antiqui dicebant omnium rerum exstructiones. Plautus *struices pasinarias* dixit. Men. 1. 1.

§. 26.

ψ. 26. *Liuius: struices saxeus*. Næ-
uius apud Seruū Danielis: *struix*
malorum. *Struere* autem pro ad-
iicere, & augere utebantur. Virg.
struere penum. Plautus dicto loco
Exstruere mensas. Tacitus *struere*
conuiuia & epulas. Columella:
struere fercula. Lucillius: *Exstru-*
ta mensa. Iuuenalis cocum vo-
cat *struicorem* qui fercula doctè
componat. Athenæo *στρωματικὸν*
μῆλον: Pollux, *στρωματικὸς*. Quod
Hesychius sic explicat: ὁ τῆς πεί-
σης ὁδοῦ τὰ συμπέσια ὡς ὁδοῦ δὲ
ἐπιμελεῖσθαι.

Struthea: putatur genus fuisse po-
morum. Pers. 1.3. ψ. 7. de quo le-
gendus Dalecampius ad Plin. 1.
15. c. 11. & 1.23. c. 6.

Studeo me facere. Afri. 1.1. ψ. 53. *δρ-
ζαίνω*. Sic Sallust. Omnes homines
qui se student prastare ceteris. Vi-
de *ἀντιπαινεῖς* & *παγέδωρος*, in Mā-
tissa.

Studeo vitæ. Truc. 2.5. ψ. 7.

Studere: pro, velle, cupere. Bacch. 5.2.
ψ. 42. Amph. 3.2. ψ. 11. Pseud. 1.
5. ψ. 108. Sallust. *Qui se student*
prostari ceteris animalibus. Cice-
ro 2. Offic. At vero ille tenuis gra-
tum se videri studet. Lucret. 1.24.
Te sociam studeo scribendis versu-
bus esse.

Studere alicui. fanere. Pseud. Prol. ψ.
1. Hinc Cicero *studium* pro amo-
re usurpauit & fauore.

Studere aliquid. Hellenisfinus. Mil. 5.
1. ψ. 44. Pœn. 3.1. ψ. 72. Cicero sa-
pius sic vult.

Studere aliquibus rebus faciendis.
Merc. 1.2. ψ. 80. Stich. 5.3. ψ. 5.

Studere facili. Most. 1.1. ψ. 28.

Studio maximo. Stich. 2.1. ψ. 45.

Studiofus adulterio. Mil. 3.1. ψ. 204.

Sic timidus nauis. Rud. 2.3. ψ. 36.

Studium: in blanditiis. Pœn. 1.2.
ψ. 178.

Studium puerile. Merc. Prol. ψ. 41.

Stultè facere: pro scortari. Bacch. 1.

1. ψ. 23. Men. 2.3. ψ. 84. Et sic *stul-*
itia pro scortatione. Aul. 4.10.

ψ. 22. Eodem modo Hebræi v-

furparunt Deut. 22. 21. 2. Sam. 13.

12. Græci dicunt *ἀνορθοειν*.

Stultescere prater speciem. Most. 4.2.

ψ. 49.

Stultiloquentia. Trin. 1.2. ψ. 185.

Stultiloquium suppressere. Mil. 2.3.

ψ. 25.

Stultiloquus. Perf. 4.3. ψ. 45.

Stultitia: pro amore. Cist. 1.1. ψ. 63.

Stultitia est. Stich. 1.2. ψ. 82.

Stultitiam sepelire: est, occultare

stult. Cist. 1.1. ψ. 64.

Stultiuidus: stulte videns. Mil. 2.3.

ψ. 64. *Amphibolus*. Amph. 1.3. 2. 26.

Stultio stultior. Curc. 4.3. ψ. 19.

Stultum & sine gratia. Aul. 2.5. ψ. 11.

Stultus inepte. Most. 2.2. ψ. 64.

Stultus pueriliter. Perf. 4.4. ψ. 42.

Stultus & inscius. Men. 2.3. ψ. 85.

Stultus prater ætatem. Epid. 1.2. ψ. 3.

Stupidus sine animo. Pœn. 5.4. ψ. 78.

Stuprare. Aul. Prol. ψ. 36. Truc. 4.3.

ψ. 47.

Stuprum suadere. Truc. 2.2. ψ. 8.

Stymphalica aues. Perf. 1.1. ψ. 4. Has

fugauit Hercules sonitu atheni

crepitaculi è palude Stympha-

lide. Vide de laboribus Herculis

litt. H.

Sua sibi. Pœn. 2.1. ψ. 40. Capt. Prol.

ψ. 46. Vsum pronominis obserua

seqq. locis. Afri. 3.1. ψ. 26. *Sua*

mater. Mil. 2.1. ψ. 34. *Contegit in*

naue miles clam matrem suam.

Terent. Hecyr. 4.4. ψ. 38. *Mater*

quod sua sit sua. Propert. lib. 3. E-

leg. 10. *Increpet absumtum nec sua*

mater

mater Ilyn. Vide etiam infr. *Suo* sibi.
Suadela: pro, delénifica eloquentia. Cist. 2. 3. §. 24. Horat. lib. 1. Epist. 6.
At bene nummatum decorat Suadela Venuſq.
Suasor & impulsor. Most. 3. 3. §. 13.
Suasum: color, qui fit ex stillicidio fumoso in vestimento albo. Festus. Truc. 2. 2. §. 16. *Suasio infestis pallulam.*
Suasus ab aliquo, persuasus. Aul. Arg. 2. §. 6.
Suauitatio: appellatiuè. *Suauis suauitatio.* Bacch. 1. 2. §. 8.
Suauis: amabile, amena. Stich. 5. 4. §. 14.
Suauis suauitatio. Pseud. 1. 1. §. 63.
Suauitudo mea: in blanditiis. Stich. 5. 5. §. 14.
Suauum. Vide supra, *Sauum.*
Suauum: melius, rectius, salutaris. Bacch. 4. 9. §. 122. Perf. 4. 3. §. 70.
Sub: cum acculandi casu. *Sub gemmam.* Curc. 5. 2. §. 8.
Sub manus, perf. 4. 1. §. 1. Vide lit. M.
Sub manus succedit negotium. Mil. 4. §. 7.
Subagitare: turpe verbum. Mil. 5. 1. §. 9.
Subagitationes. Capt. Grex. §. 2.
Subagitatione, perf. 2. 2. §. 45.
Subaquilum corpus: subnigro colore instar aquilæ. Rud. 2. 4. §. 9.
Subauscultare. Aſſo. 3. 2. §. 40. Mil. 4. 2. §. 1.
Subballio iocose; vicarius Ballionis. Pseud. 2. 2. §. 13.
Subbasilicani: dicebantur homines otiosi, qui sub basilica solebant deambulare. Capt. 4. 2. §. 35. Curc. 4. 1. §. 11. Idem Cælio ad Cicer. lib. 8. Ep. 1. dicti *subrostrani*, quia sub Rostris solebant desidiabu-

la sua habere homines Múrcia & Vacunæ dediti. Vide Horat. 1. 2. Sat. 6. §. 50. Dicti quoq; ἀνδρο-
 γοί: τῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν. Gloſſæ Philoxeni: *Basilicanus;*
 ῥαδανός, ἀνδρῶν. Festus vocat
 homines ordinarios.
subblandiri. Bacch. 4. 8. §. 35. Most. 1. 3. §. 64.
subblanditur: δεχαίνω. Bacch. 3. 4. §. 10.
subcustos. Mil. 3. 2. §. 54.
subdere. Epid. 1. 2. §. 37.
subditicius: suppositus. Pseud. 4. 2. §. 62.
subditius. Amph. 1. 2. §. 35. & 2. 2. §. 198.
subdiu; pro, interdiu. Most. 3. 2. §. 79.
subdole. Cist. 1. 1. §. 37.
subdolum esse alicui. Cas. 4. 4. §. 5.
subdolum. Aul. 2. 5. §. 8. Pœn. 5. 2. §. 129. 147.
subdolum & sycophanta. Pœn. 5. 2. §. 72.
subducere: ducere. Cas. 3. 1. §. 27.
subducere aliquem: furripere. Men. Prol. §. 38.
subducere; clam auferre. Curc. 2. 3. §. 81. Mart. 1. 12. Epig. 29. *Subduxit mappas.*
subducere nauem ad portum. Bacch. 2. 3. §. 71.
subducere nauem in terram, h. e. in portum appellere. Most. 3. 2. §. 51. Contrarium est *Deducere* apud Virg. lib. 4. Georg. & li. 4. Æneid.
subducere ratiunculam: est, digitis computare. Capt. 1. 2. §. 83. Curc. 3. §. 1.
subdicere: subagitare, turpe verbū. Capt. Grex. §. 2. Cas. 5. 4. §. 2. Merc. 1. 2. §. 90.
subdicere: pro, supponere. Epid. Arg. §. 3.

subicu-

subiculum flagri; *πυθιπύος*. Pers. 3. 3. 14. Coniutium est in seruos, quos flagra subigunt. Alibi *ulmorum Asheruns & Vlmiriba*. *subigere* est; bello vincere, & in potestatem suam redigere. Curc. 3. 5. 78.

subigere urbem. Bacch. 4. 9. 5. 4. *subigere maledictis*. Trin. 1. 2. 5. 103. *subigere verberibus*. Most. 5. 2. 5. 52. *subigere*; pro, cogere. Amph. 5. 2. 5. 13. Curc. 4. 3. 5. 8. Cist. 1. 1. 5. 103. Epid. 2. 2. 5. 51. Mil. 4. 2. 5. 15. Pseud. 3. 2. 5. 20. Stich. 2. 1. 5. 39. Truc. 4. 3. 5. 9.

subigare. Merc. 1. 2. 5. 90. 91. Nequam verbum est. *subigare sortum*. Mil. 3. 1. 5. 57. *subigi*; adigi, cogi. Trin. 4. 2. 5. 6. *subigi* necessitas. pro, cogit, adigit. Pseud. 1. 1. 5. 6.

subire; *ἐπ' αὐχμῶ*. Cas. 1. 6. 5. 30. *subita res*; tubitaria. Epid. 1. 2. 5. 57. *subitaria res*. Mil. 2. 2. 5. 70. *subitū*; ex improviso. Bacch. 1. 1. 5. 49.

subitū, *propere*, *celerē*. Curc. 2. 3. 5. 4. *subitum*. Aul. 2. 3. 5. 5. (5. 51. *subitum est*, *propter quod*. Trin. 5. 2. *subleāre*; absolute, idem quod, oblinere os. Mil. 4. 2. 5. 74.

sublegere sermonem. Mil. 4. 2. 5. 98. Aul. 4. 5. 5. 7. & in Fragmentis. Ex occulto sermonem eius sublegam. Pacuvius dixit; *Sermonem* clere.

sublegere; surripere. Rud. 3. 4. 5. 43. *Liberi subleāi*.

sublestus; infirmus, tenuis, levis, friuolus. *Festus*, & *Nonius*. Bacch. 3. 6. 5. 13. *Vinum sublestum*, idem quod, languidum. *Pictura sublesta* est tantum primis lineamentis deformata, ac

nullis coloribus adumbrata. Dicta à *λῆστα*, vt quidam volunt, quod idem est, quod *linea*. Inde ad alia translatum sumitur pro euanido, tenui & languido.

sublesta fides; levis, infirma. Pers. 3. 1. 5. 20. & *Neruolariā; vinum sublestissimum*, quod reddit infirmos & corpore & animo.

sublimem rapere; de seruis dicitur, quos plagis basilicē depositos volebant. Asin. 5. 2. 5. 18.

sublimem esse; pensilem fieri. Men. 5. 5. 5. 3. 6. 13. & 5. 8. 5. 3.

sublimem facere, rapere; ex alto suspendere. Mil. 5. 1. 5. 1.

sublingio coqui. Pseud. 3. 2. 5. 103. h. e. discipulus coqui; à lingendis patinis.

sublinere os; est, *ἐπισμύζειν*, fallere. Aul. 4. 6. 5. 2. Capt. 3. 4. 5. 123. *sublinere os officijs*. & 4. 2. 5. 3. Mil. 2. 5. 5. 57. Merc. 2. 4. 5. 17. & 3. 4. 5. 47. Trin. 2. 4. 5. 157. Vide litteram O.

submerum vinum; non planè aquā dilutum. Stich. 2. 1. 5. 116.

subminia tunica; vel, à minio sic dicta, quasi *subminiata*; vel, à minuendo, quasi *subminuta*. Epid. 2. 2. 5. 48.

subniger. Pseud. 4. 7. 5. 117.

subnigri oculi. Merc. 3. 4. 5. 55.

subolet mihi, & sentio. Trin. 2. 4. 5. 14. & 3. 2. 5. 72. Pseud. 1. 5. 5. 7. Terent. *Annon ego sex mensibus prius olfacere, quā ille quicquā ceperit?* *subolet hoc illi*. Germ. Er merct es.

Cas. 2. 3. 5. 48. 59. & Cas. 3. 2. 5. 24. *subornare*. Mil. Glor. Arg. 2. 5. 14. *subpalpari*; blandiri, assentari. Mil. 2. 1. 5. 28.

subparasitari alicui. Amph. 1. 3. 5. 17

subtri-

Subrufus Capt. 3. 4. §. 115.

Subscribere dicam. Poen. 3. 6. §. 5. *Vide Dica.* Absq; præpositione dixit Aul. 4. 10. §. 30. *Ad prætorum te hodie rapiam, & tibi scribam dicam.*

Subsellium. Stich. 5. 4. §. 21. & 1. 2. §. 36.

Subsellij imi viri sunt: qui in imâ parte subselli sedent, non prima. Capt. 3. 1. §. 11. Stich. 3. 2. §. 33. Cicero lib. 3. Epist. 9. *Res longi subsellij* dicitur, quæ multis indiget, qui deliberent. possunt enim in longo subsellio multi sedere. Horat. lib. 1. Epist. 18. *imi derisor lecti.* hoc est, scurra, parasitus. Ibi videndi interpretes;

Subsequi. Merc. 5. 2. §. 31.

Subsidium: ad finem transferrur. *Vbi iuriurando tuo sit subsidij.* Cist. 2. 1. §. 25.

Sub signum ducere: militari formulâ. Cas. 3. 6. §. 1. Pseud. 2. 4. §. 71. Sic loquitur Plancus apud Cicero. Epist. 1. lib. 10. & Epist. 33. Et Afri. Pollio lib. 16. Epist. 5. ad Atticum.

Subsistere. Epid. 1. 1. §. 78.

Subtremen: est interior pars panni; quæ stamini subest. Merc. 3. 1. §. 28. Vide Francisc. Iunium ad Tertullianum de Pallio.

Subterducere se clam. Mil. 2. 3. §. 71.

Subterducere se alicui. Men. 3. 1. §. 4.

Subterfugere: elabi. Bacch. 4. 6. §. 2.

Subtritus: Afri. 2. 2. §. 73.

Subnectare. Afri. 2. 2. §. 74.

Subuenibo: de prætoris. Men. 5. 7. §. 20.

Subuenire: auxiliari. Afri. 2. 2. §. 43.

& 2. 4. §. 70. Cas. 2. 5. §. 28. Cist. 4.

1. §. 18. Bacch. 1. 1. §. 2.

Subuenire alicui. Stich. 2. 3. §. 73.

Subvertere: Curc. 4. 1. §. 23. *qui alios*

subvertendos praebeant. Turn. leg.

subvertendos. Ductum à piscibus, qui, dum assantur, versantur. Vallet etiam, *euertere:* talibi, *subvertere bonus.* Est etiam verbum aruspiciis, qui & caeremonias sacrificantes edocebat, & victimarum extrâ considerabat: homoque alioquin nullius pretii, per interpositas personas plarumque subuertebat; id est, deludebat, & ad ea se vertebat, quæ vñs posceret.

Subvulturium corpus: subnigro colore instar vulturis. Rud. 2. 4. §. 9.

Succedaneum tergum: tralatè dixit ab hostiis. Epid. 1. 2. §. 37. Si enim hostia, seu iumentum, quod immolari debuit, fugisset, vel non volens ad peragendum sacrificium accessisset, istâ reprobata alia insuper adducebatur, eamque *succedaneam victimam* appellabant: quod quasi secundo loco caderetur. Aliter paullo Angelius lib. 4. c. 6.

Succedere: procedere. Pers. 4. 1. §. 1. 4.

Succensere ob aliquid. Bacch. 4. 4. §. 39.

Succensere alicui de aliquâ re. Bacch. 3. 4. §. 29.

Succensere aliquid: propter, ob aliquid. Most. 5. 2. §. 41.

Successa: pro eo; quæ bene successerunt. Pseud. Prol. §. 8. Sic Cic. filius lib. 16. Epist. Fam. 12. *Nam cum omnia in ea causâ velles mihi successa, tum etiam tuâ.* Ita homo ventus & aduentus; qui venit. *Discessus,* qui discessit: antecessus, qui antecessit. Solócasus in Legg. 12. Tabb. qui occidit.

Succida mulier: succit plena. Mil. 3. 1. §. 191.

Succidere genua. Curc. 2. 3. §. 30. Lucrer.

Lucr. lib. 3. §. 157. *Succidere* artus, dixit.

Succinctus: promptus ad negotium.

Rud. 2. 3. §. 80. Hor. lib. 2. Sat. 6.

Succinctus hospes.

Succingulum: baltheus. Men. 1. 3.

§. 17.

Succo suo visitare. Capt. 1. 1. §. 15.

Sucrescere. Trin. 1. 1. §. 9.

Sucula. In torculari quid fuisse sus-

picatur Turnebus lib. 7. cap. 25.

velut *seropha* similitudine. Rud.

4. 4. §. 126. Cato: *Porculum in*

media fucula facito.

Sudatoria: vñctiones. Stich. 2. 1.

§. 73.

Sudum. Rud. 1. 2. §. 35. Mil. 1. 1. §. 2.

Truc. 2. 7. §. 17.

Sues moriatur angina. Trin. 2. 4.

§. 139.

Suffarcinatus: à *suffarcinor*, teste Eo-

graphio in Terent. quia à *farcio* *farcinor* deriuat. Curc. 2. 3.

§. 10.

Sufferre. Curc. 3. §. 6.

Sufferre corium. Pœn. 4. 2. §. 33.

Sufferre pœnas. Amph. 3. 4. §. 19.

Sufflare buccas. Stich. 5. 4. §. 42.

Sufflare s. alicui: pro *irasci*. Cal. 3. 3.

§. 19. Bacch. 4. 2. §. 21. *sufflatus*.

Sic *turgere*, pro *irasci* etiam vsur-

patur apud Plautum. Cal. 4. 5.

§. 17. Most. 3. 2. §. 10.

Suffragator. Cal. 2. 4. §. 20.

Suffringere talos. Mil. 2. 3. §. 39. Rud.

4. 4. §. 15. Truc. 2. 8. §. 8.

Suilla glandula. Vide litt. G.

Sulco quinto, sexto nono: pro; serere

quinquies sexies, nouies dicunt

authores. Trin. 2. 4. §. 123.

Sultis: si vultis. Capt. 2. 3. §. 96. & 3.

5. §. 9. & 4. 4. §. 11. Men. 2. 2. §.

75. Pœn. 3. 6. §. 19. Rud. 3.

5. §. 40. Stich. 1. 2. §. 8. & 2. 1.

§. 67.

Sum: pro habeo. Cist. 4. 2. §. 82. Eloquentia, unde hac sunt tibi ciud cre-

pundia?

Sum: peculiari obseruatione. Vide

Ita sum. Cist. 2. 1. §. 7. Et, sic *sum*.

Sumen quasi *sugimen*. Curc. 2. 3. §.

44. Capt. 4. 3. §. 4. Pseud. 1. 2. §.

33. Est pinguior pars in ventre fe-

mellarum quadrupedium cum

vbere, vt *Abdomen* in maribus.

Proprie in suis dicitur, quo

suilla vera continentur. Olim

in delitiis erat.

Sumere: petere. Mil. *Salua sumes in-*

didem. Trin. 1. 2. §. 108. scil tam-

quam depositum repetes.

Sumere: infumere, absumere, im-

pendere. Mil. 3. 1. §. 78. 79. Pseud.

5. 1. §. 23. Trin. 2. 4. §. 12. Lucilius

apud Nonium: *Omnia viscatis*

manibus leget: omnia sumet.

Sumere: resumere. Pœn. 3. 6. §. 6.

Sumere: militare verbum est pro e-

ligere ex omni numero militum,

quos in militiâ adscribas. Rud. 4.

8. §. 9. Trin. 2. 4. §. 12. Vide etiam

Censuram facere.

Sumere confidentiâ in vîrem. Capt.

4. 2. §. 25. Propert. lib. 2. Eleg. 17.

Sumere & in nostras trita venena

manus. Cicero lib. 2. Tuscul. Epi-

curum & Metrodorum nemo fere

in manus sumit.

Sumere diem: consumere. Pseud. 5.

1. §. 36.

Summa aqua: summa extremitas a-

quæ. Cal. 2. 6. §. 33.

Summa dies: certa, luprema. Pseud.

1. 3. §. 139.

Summa merorum, amorum. Epid. 1.

2. §. 2. Mil. 1. 1. §. 46. *Hominum*

summa.

Summa patina, *struix*. Men. 1. 1.

§. 27.

Summa summarum: redivit penes

Ff

aman-

amantem. Truc. 1.1. ψ . 4.
Summa vox Afri. 2.2. ψ . 30.
Summam habere. summum locum
 obtinere, & principatum. Truc.
 4.2. ψ . 15.
Summanare: auidē rapere, furari, à
 Summano, Deo auidissimo alie-
 nā prādā. Curc. 3. ψ . 46.
Summanus Deus est Manium sum-
 mus, hoc est, Pluto: qui omnes
 atarissimē rapit in suum the-
 saurum. Gloss. $\epsilon\sigma\mu\mu\alpha\upsilon\delta\varsigma$. Curc. 3.
 ψ . 43. Bacch. 4.8. ψ . 54.
Summates viri. Pseud. 1. 2. ψ . 90.
Summates summi viri. Stich. 3.2. ψ .
 34. 36.
Summates matrona: summo gene-
 re natā. Cist. 1.1. ψ . 27.
Summus generibus natum esse. Most.
 5.2. ψ . 21.
Summum: summa pars in trichiniis.
 Pers. 5.1. ψ . 19. pro eo, qui sum-
 mus est in trichinio. Inde for-
 mula: *A summo bibere*. Ibid.
 quod est Græcis $\epsilon\iota\kappa\ \tau\omicron\upsilon\kappa\lambda\alpha\ \pi\iota\upsilon\epsilon\iota\upsilon$,
 ab eo conuiua scilicet qui sum-
 mus accumbit, adimum. Ean-
 dem usurpat noster. Afri. 5.2.
 ψ . 42. Et alludit Cicero in Ci-
 tone: Et is sermo, qui more maio-
 rum à summo adhibetur in pocu-
 lis. Vide supr. Dare à summo.
Summum vestimentū: summa pars.
 Men. 1.2. ψ . 56.
Summum bibere. Stich. 5.4. ψ . 38.
Summus vir populi. Pers. 1.3. ψ . 13.
Sumti: $\delta\epsilon\alpha\iota\tau\iota\kappa\alpha\varsigma$. Quod facit sumti,
 datur. Trin. 2.1. ψ . 21.
Sumtisfacere: vnica voce; vt, Lucri-
 facere, Compendisfacere. Cal. 2.7.
 ψ . 2.
Sumtui esse alicui. Mil. 3.1. ψ . 144.
Sumtum facere. Stich. 5.4. ψ . 10.
Sumtus non sunt sumtui; quando

bene collocantur. Most. 1.2.
 ψ . 44.
Sumtus: impensæ. Pœn. 1.2. ψ . 37.
Sumtus intolerabiles. Aul. 3.5. ψ . 60.
Sumtus dapiles: largi. Most. 4.2.
 ψ . 66.
Sunt quos; $\epsilon\delta\alpha\gamma\mu\alpha\upsilon\delta\varsigma$. Trin. 1.2. ψ . 51.
 & 2.1. ψ . 33.
Sunt: adfunt. Cist. 4.2. ψ . 37.
Supellex muliebris: est clamor sine
 modo. Pœn. 5.3. ψ . 26.
Supremus comes alicui rei. Pseud. 1.
 1. ψ . 15.
Super: eleganter, pro quantum atti-
 net. &c. Aul. 4.7. ψ . 2.
Super: pro de. Aul. 4.7. ψ . 2. Cist. 4.1.
 ψ . 8. & 4.2. ψ . 13. Bacch. 2.1. ψ . 8.
 Amph. Prol. ψ . 58. Bacch. 2.2. ψ .
 19. & 2.3. ψ . 133. & 3.6. ψ . 33. & 4.2.
 ψ . 26. Most. 3.2. ψ . 40. Mil. 4.5. ψ .
 13. *Super vicinā*. Festus in Super-
 escit. & Seruius ad Virgil. lib. 1.
 ψ . 750.
Multa super Priamo rogians (su-
 per Hectore multa.
 Apul. lib. 3. Miles. Insuper exitio
 meo cachinnat. Cicero: Tac super
 re ad rescribam. Legg. 12. Tabl.
Paterfamilias vti super familiā
pecuniā ve suā legauerit, ita ius
esto.
superare: est, superesse. Amph. Prol.
 ψ . 14. vti quidem ibi legitur in
 Pall. Mss. omnibus, excepto V. C.
 qui habet, *subperat*. de quo vide
 paulo post. Amph. 2.2. ψ . 77. su-
 perat superbia. Cal. 5.2. ψ . 2. Bach.
 4.4. ψ . 62. Trucul. Prol. ψ . 20.
 Claud. lib. 1. ad Eutr. Virg. Ge-
 org. 1. si superant factus, pariter
 frumenta sequentur. & Georg. 3.
 Praterea superat gregibus dum la-
 ta iuuentus. Propert. li. 3. Eleg. 5.
 Vnde salo superent venti.

quid

—quid in hoc vultu poteris superare pudoris.

superare datis; pro abundare. Afm.

1.3. §. 14. Sic Virgil. 4. Georg. §.

189. Si **superant** factus, pariter frumenta sequuntur. Afm. 1.3. §. 31.

Stich. 1.2. §. 6.

superare, superiorem esse. Caf. 4. 4.

§. 3.

superare: tollere. Stich. 2.3. §. 40.

Vti quidem Lips. & Gulielmus

legendum censuerunt: sese **superabat** ex mari Sol. *ινεργηται*.

superare: obtinere aliquid, impetrare. Men. 1.3. §. 10.

supero atque anteo. Cist. 1.1. §. 3.

superat tollere. Caf. 4. 4. §. 1.

superbia Stich. 2.2. §. 18.

superbia causa: contumelia causa.

Cist. 1.1. §. 42.

superbus; pro diuite, qui pedibus

suis non ambulat. Amph. 1.1. §.

201. Quamquam Nonius aliique

ibi capiant pro mortuo; quia

mortui splendidiore habitu ef-

ferri solent, etiam pauperes. Vi-

de Gutherium lib. 1. cap. 17. de

iure Manium.

supercilium salis. Ger. Es *ahut mich*.

Pseud. 1.1. §. 105. Vide Prouerbia

in Mantissa.

supereffe. Men. 1.4. §. 3.

supereffe alicui: patronum esse, & ad-

uocatum. Mil. 2. 4. §. 3. Quam-

quam Agellius Latine dictum

neger contra classicam autho-

ritatem. Sic enim Sueton.

Augusto cap. §6. Cum *Asprenas*

Nonius *arctius ei iunctus, causam*

beneficij, accusante Cassio Sene-

ro, diceret: consuluit senatum quid

officij sui putaret. Cui tunc enim se,

si superesset, eriperet Legibus, &c.

Consule amplius Lexicon Iuris

Iohan. Caluini. Et doctissi-

mi Palm. spicil. Lamp. Crit. pag.

685.

superfio. Mil. 2. 4. §. 3.

superfit: superest. Epid. 3. 2. §. 10.

Pseud. 1.5. §. 41. Trio. 2. 4. §. 100.

Stich. 4. 2. §. 12.

superlatius iunctus nominatio sin-

gulari. *Miserrimus mortalis*. Aul.

3. 2. §. 29.

super sedere huic rei, & hanc rem.

Est *intermittere*. Germ. *Unter*

wegen lassen. Epid. 1. 1. §. 37.

super sedere verbis. P. n. 1. 3. §. 4.

superstitiosus: diuinus, vates, ariolus.

ἱεροφάντης. Amph. 1. 1. §. 167.

Curc. 3. §. 27. Rud. 4. 4. §. 95.

supparasitor, Amph. 3. 4. §. 10. Mil.

2. 3. §. 77.

supparus; lineum puellarum vesti-

mentum, quod & *subucula* ap-

pellatur. *Festus*. Epid. 2. 2. §. 48.

Vide Heint. ad Sil. 346.

suppeditare; par esse, *ἐπαρκεῖν*. Afm.

2. 4. §. 7.

suppetare; est clam in aliquam rem

inuolare, a pilorum raptu, in-

quit Nonius. Vin. 3. 3. §. 92. & 4.

1. §. 6. & 5. 1. §. 39. Curc. 4. 2. §. 41

& 4. 3. §. 7. Truc. 2. 7. §. 15. Men.

5. 2. §. 51.

suppetia. Amph. sc. *Quis iam*

§. 25.

suppetias aduenire. Men. 5. 7. §. 11.

suppetias ferre. Rud. 3. 1. §. 10. & 4.

4. §. 39. Epid. 5. 1. §. 52.

suppetere; pro, respondere, conue-

nire, congruere eleganti usu.

Pseud. 1. 1. §. 106. *Vtinam diu*

factis suppetant.

suppetere; succedere. Epid. 3. 3. §. 6.

Vide etiam, *Expedire*.

suppetit; adest, praesto est, in prom-

tu est. Afm. 1. 1. §. 42. Epid. 1. 1.

§. 35. Mil. 2. 2. §. 50. Pseud. 1. 3.

§. 99.

Suppetit: superest, superstitat. *Perf.* 3. 1. §. 3. *Amph. Prolog.* §. 14. vti quidem ibi legit V. C. cum reliqui omnes *Mil. Pall. vt & Langg.* habeant *superet*. de quo verbo vide paulo ante.

Suppetit superstes. *Trin.* 1. 2. §. 19.

Suppetunt consilia. *Curc.* 2. 3. §. 89.

Suppilare. Vide *Compilare*, & paulo ante, *Suppeilare*.

Suppingere. *Bacch.* 2. 3. §. 98. *Trin.* 3. 2. §. 94.

Supplicans. *Rud. Prol.* §. 26.

Supplicare alicui. *Afin.* 1. 2. §. 25.

Aul. Prol. §. 24. *Capt.* 4. 1. §. 5. *Epid.* 5. 2. §. 17. *Bacch.* 2. 2. §. 27.

Mil. 2. 2. §. 59. *Pseud.* 1. 5. §. 92.

Rud. 3. 2. §. 48.

Supplicatum venire. *Aul.* 4. 10. §. 22.

Supplicium: pro precibus & supplicationibus. *Rud. Prol.* §. 25. *Salustius*: In suppliciis Deorum magnifici, domi parci, in amicos fideles erant. *Ibidem*: Non votis neque suppliciis mulieribus auxilia Deorum parantur.

Supplicium fero. *Truc.* 5. 1. §. 1.

Supplicium dare alicui. *Epid.* 5. 2. §. 58. est fieri supplicem: bona verbadare. quomodo crebro vsurpat *Sallustius*. Vide etiam *Festum*, & ad illum *Scaligeri* notas.

Supplicium diutinum. *Mil.* 2. 6. §. 23.

Supplicium sumere. *Perf.* 5. 2. §. 72.

Supplicium stimuleum. *Mil.* 2. 6. §. 31.

Supplicium virgarum. *Mil.* 2. 6. §. 22.

Supplicio satis habeo. *Elegans formula*. *Most.* 5. 2. §. 43.

Supponere: substituere in alterius locum. *Epid.* 3. 4. §. 58. *Pseud. Arg.* §. 7

Supponere infantem. *Cist.* 4. 2. §. 49.

Supponere: pro, *vicarium dare*. *Curc.* 2. 2. §. 6.

Supponere: de factu expositio. *Cist.* 2. 3. §. 11.

Supponi dicitur factus alienius. *Cist.* 1. 2. §. 17. 2. §. 1. 3. §. 4.

Suppositui. *Truc.* *Arg.* §. 4. & 2. §. 5. §. 9. & 4. §. 30. Vide *Posuit*.

Suppositiones puerorum. *Capt. Grex.* §. 3. *Truc.* 2. 4. §. 83.

Suppositus puer. *Truc.* 1. 1. §. 70.

Supposititius. *Pseud.* 4. 7. §. 71.

Suppostrix puerum. *Truc.* 4. 2. §. 50.

Suppromus: secundus promus, promom substitutus. *Ger. Vnderfel*

ler. Mil. 3. 2. §. 12. 24.

Supremum dicere: scil. vale. *Afin.* 3. 3. §. 4. Vide *Guther. lib. 1. cap. 11. de lure Manium*.

Sura. *Pseud.* 4. 7. §. 80.

Sura crassa. *Pseud.* 4. 7. §. 117.

Surdū esse, *surdē audire*, *surdo narrare*, in *Proverbio* sunt. *Caf.* 3. §. 12. Vide *Proverbia* in *Mantissa*.

Surgere, *κατὰ συντοπίαν*, pro, *surrigere*. *Epid.* 5. 2. §. 67. *Surgite libos*.

h. e. abire, quamquam ambiguedictum ibi videatur.

Suria. *Truc.* 2. 6. §. 49. 60.

Surptus. *Pœn.* 4. 2. §. 80. & 5. 2. §. 98

Surpuit. *Capt.* 3. 5. §. 102. & 5. 4. §. 14.

Surrepticia. *Pœn.* 5. 2. §. 2.

Surrepticius. *Men. Arg.* §. 3. 7. *Prol.* §. 41. 60. 68.

Surrepticius amor. *Curc.* 1. 3. §. 49.

Surripere. *Men.* 5. 5. §. 38.

Surripere se alicui. *Men.* 3. 2. §. 25.

Surrupia puella. *Pœn. Prol.* §. 109.

Sus: pro impuro homine. *Most.* 1. 1. §. 39.

Sus occisa. *Mil.* 2. 6. §. 104.

Susceptus: pro, *conceptus*. de factu. *Amph.* 5. 2. §. 9.

Susci-

Suscitare: eleganti vfu. Mil. 2. 3. §. 59.
Nescio qua scelera suscitant.

Suscitare ē somno. Molt. 2. 1. §.
25. 35.

Suscitare ad officium. Rud. 4. 2. §. 17.

Suspectum habere falso. Bacch. 3. 6.
§. 43.

Suspendant se! Execrandi formula.

Pœn. 3. 5. §. 1. (§. 50.

Suspendere se; desperare. Pœn. 3. 5.

Suspendere se; iubentur ii, qui aliis odio sunt. Pœn. 5. 6. §. 6.

Suspendio meri. Caf. 1. 1. §. 23.

Suspendi ore! In proverbio. Pseud.

4. 7. §. 128. Caf. 3. 4. §. 9. *Quintu*
suspendite.

Suspicare: *ὑπονοεῖν*, Caf. 2. 6. §. 42.

Men. 5. 9. §. 12.

Suspicio; mediam *ῥῆσι* producit per-

petuo apud Plautum. Amph. 1. 2.

§. 27. Afio. 4. 1. §. 29. Merc. 4. 4.

§. 55. Trin. 1. 2. §. 42. 45. & 3. 3.

§. 54. Martialis lib. 11. Epigram.

mat. 4. 6.

Oblinitur minima si qua est *suspi-*

cio rima.

P. Syrus Mimus.

Suspicio sibi ipsa riuales parit.

Vide etiam Iul. Cels. Scalig. lib. 7.

c. 2. de Re poet.

Suspicio est mihi. Pseud. 1. 5. §.

149.

Suspicio sollicitat te. Bacch. 4. 8. §. 50.

Suspicio prehendit me, te. Merc. 1. 2.

§. 100.

Suspicio est. Epid. 3. 4. §. 57.

Suspicio abcedat aliquo. Epid. 2. 2.

§. 101.

Suspicionem ab se segregare & culpā.

Trin. 1. 1. §. 42.

Suspicionem susinere. Bacch. 3. 3.

§. 32.

Suspirare. Men. 5. 4. §. 8.

Suspirium trahere ex imo ventre.

Truc. 2. 7. §. 40.

Susque deque habere: negligere, cō-

temnere. Amph. 3. 2. §. 5. Aul.

Scen. Quid hic. §. 11. Agell. li. 16.

c. 9. ait. *susque deque* ferre, & *susq;*

deq; habere, significare, a quo ani-

mo esse, & pene idem quod *Gracis*

est & *ὑποπῆν*. Festus interpreta-

tur *plusque minus*: quod minus

placet. Lucillius: *Verum hic lu-*

du, ibi *susq;* *deque* *fuere* inquam

omnia ludu' iocisque.

Suspiritus. Cist. 1. 1. §. 8. Merc. 1. 2.

§. 4. Truc. 2. 7. §. 40. ut ibi legie

Doufa. Apul. lib. 6. *Votisque cre-*

bros intermiscet suspiritus. Et lib.

10. Et *suspiritus cruciatus tardi-*

tate vehementior. Cic ad Atti-

cum lib. 1. Epist. 15. *Consul est im-*

positus nobis, quem nemo prater

nos Philosophos sine suspiriu pos-

sit.

Susfilia. Curc. 1. 2. §. 63. Propert. lib.

4. Eleg. 9. *Semper damnosi susfil-*

uere canes. h. e. emicuere, sursum

salire.

Susultare. Capt. 3. 4. §. 104. Caf. 2. 7.

§. 10.

susurrus. Rud. 5. 2. §. 48.

sustentare se; est, portare se, & bene

valere: *ὑποπῆν*. Stich. 3. 2. §. 14. &

4. 2. §. 3. Sic etiā *Veclare* se. Vide

Scal. ad Manil. l. 5. Cic. l. 14. Ep. 14.

ad vxorem: *Sustentate, utpotes.*

sustentare miseras. Capt. 5. 1. §. 4.

sustinere posse. Trin. 2. 2. §. 99.

sustinere: tenere. Men. 1. 3. §. 13.

sustollere: sursum tollere. Cist. 1. 1.

§. 117. Pœn. 1. 2. §. 136. & 5. 3.

§. 45.

Catull. Epith. relei & Thetid.

Dulcia nec maſto sustollens signa

parenti. Lucret. lib. 4.

— *leni sustollit machina risu.*

susum; *ὑποπῆν*, pro. *sursu*. Ita enim

q. Taubm.
286.
passim membranæ Pall. legunt.
Cist. 2. 3. §. 78. Amph. 3. 4. §. 25.
Est à simplici *sus* quod & in com-
positis *sursum* significat; ut a-
pud Senecam Epist. 54. *suspi-
rium* ὀρθόπνοια, à *sursum spirando*.
De quo loco eruditè disputat
insignis Medicus Fr. Diffeldeus
Animaduersionibus suis in Plau-
to.

Sutela: de dolis & fraudibus. Capt.
3. §. 34. Cal. 1. §. 7.

Sutrium. Catin. 3. 1. §. 10. Vide PRO-
VERBIA in Mantissa.

Suo sibi patri. Capt. Prol. §. 50.

Sutor claudius. in Prouerbio. Aul. 2.
1. §. 31.

Sutor sedentarius. Aul. 3. 5. §. 39.

Suum suas opes. Trin. 2. 2. §. 34.

Suus bene recipiatur. Men. Pro-
log. §. 19. *ut mater sua non in-
ternosse possit*. Afin. 3. 1. §. 26. *si
mritur mater sua*. Mil. 2. 1. §. 14.
*compegit in nauem clam matrem
suam*. Propert. lib. 3. Eleg. 10. *In-
crepet abjunctum nec sua mater*
Ityn.

Suus factus est. h. e. liber. Men. 5. 7.
§. 55. Ita enim ibi Casaubonus &
Scaliger. sic Pers. sat. 5. §. 88.
meus à pratore recessi.

Suus sibi. Pœn. Prol. §. 57. *suum sibi
proscenium*. Capt. Prol. §. 5. & 1. 1.
§. 13. *suo sibi iucco*. Vide, *Syntaxis*
insolens, in Mantissa.

Suus locus, proprius. Stich. 1. 2. §. 5.
Sycolatronida. Fictè. Mil. 1. 1.
§. 45.

Sycophantas appellatos (verba Eccli)
hac de causa dicunt: Atticos
quondam iuuenes solitos aiunt
in hortos quorundam irrumpe-
re, ficosque deligere. Quam ob
causam lege est constitutum, ut
qui id fecisset, capite truncare-

tur: quam pœnam qui persequen-
rentur ob paruula detrimenta,
Sycophantas appellatos. Eadem
legas apud Athenæum l. 3. p. 74.
Ed. Casaub. Inde *Sycophanta* dicti
impostores, & qui fucum faci-
unt, simulantes ea, quæ non sunt.
Memorable carmen Alexidis de
Sycophantarum appellatione huc
adscribam:

ὁ σοκοφάντης & δικαίως τὸ νόμον
ὦν τοῖς μοχληγῶσιν ἐστὶ κέρμε-
νον.

ἔδει γὰρ ὅς τις χρηστὸς ἦν, ἡδὺς τ' ἀ-
νὴρ,
τὰ σόκα αἰσθεπιάτω δηλοῦν τὸν
τρεῖπον.

Νῦν δὲ αἰσθε μοληγῶν ἡδὺ αἰσ-
τεῖν.

Διπρὲν πιποῖκε, ἀλλ' τί τοῦθ' οὐ-
τως ἔχει.

Sycophanta nomen immerito
Virus improbus est tributum.

*Nam quis foret bonus & urbanus,
is debuit*

Indicatus sicutus mores approbare
suos.

Nunc autem flagitiosos cum sic no-
minent,

*Dubitare id cogit, cur id factum
sit.*

Plura de illis ipsis nugatur Græ-
ci: quæ hic non colligo. Men. 2.
1. §. 35. & 2. 2. §. 10. & 5. 9. §. 28.
Pœn. 1. 2. §. 162. Pseud. 4. 7. §.
100. 103. 107. Trin. 4. 2. §. 47.
Curc. 4. 1. §. 2.

Sycophanta & *subdolos*. Pœn. 5. 2.
§. 72.

Sycophanta pergraphicus. Trin. 5. 2.
§. 15.

Sycophantam de foro conducere. Trin.
3. 3. §. 85.

Sycophantari. Trin. 3. 3. §. 57. & 4. 2.
§. 116.

Syc-

Sycophantia: dolus sycophantarū. A. fin. 1.1. §. 58. & 3.1. §. 2. Aul. 4.4. v. 21. Bacch. 4.4. §. 88. & 4.5. §. 4. & 4.7. §. 8. Pseud. 1.1. §. 70. 113. 119. & 2.1. §. 6. Pecn. 3. §. 16. & 3.3. §. 40. Perf. 2.1. §. 24. Trin. 4.2. §. 15.

Sycophantia lepida: fallacia. Mil. 3.1. §. 17.

Sycophantiosē Pseud. 4.7. §. 110.

Syluani lucus Aul. 4.10. §. 36.

Symbola Stich. 3.1. §. 8.

Symbola: erant collectæ seu pecunie, quæ ab iis, qui communi sumptu erant vna conaturi, coniectabantur. *ὅμοι ἔσπευδαν*.

Plautus tralatē vsurpat de plagis à pluribus collatis in serui dorsum. Stich. 3.1. §. 28. *condixi in symbolam*. Et translātē. Epid. 1.2. §. 21. paratæ iam sunt scapulis symbolæ. Vide etiam in Mantissa: *verborum differentia*.

Symbolarum collator: qui colligit symbolas. Curc. 4.1. §. 13.

Symbolum: tessera, quæ loco syngraphi utebantur in pactis & cōuentis. Bacch. 2.3. §. 29. 3.32. Pseud. 2.2. §. 4. 11. & 4.7. §. 104. 116.

Symbolum obsignatum. Pseud. 4.6. §. 30.

Symbolū consignare. Pseud. Arg. §. 2.

Symbolus: pro ipsâ epistolâ. Pseud. 2.4. §. 4. 26. 27. 62. & 2.2. §. 57. & 4.7. §. 15. Iustin. lib. II. cap. 12.

Symbolos proponi, & saxum proferri curat. & Orofius lib. II. cap. 10.

Synapsi scelerata. Pseud. 3.2. §. 27.

Truc. 2.2. §. 60.

Symbolus adulterinus. Bacch. 2.3. §. 32.

Syngraphum seutum. Afin. 4.1. §. 57.

Syngraphus & *syngrapha* dicitur, teste Marcello. Estq; libellus (vel

tabulæ) in quod describuntur leges, pacta, cōuenta priuata, quæ pauciscentes seruari volunt. A. fin. 1.1. §. 83. & 4.1. §. 1. Capt. 3.2. §. 6. Vide notas *Gothofredi* ad l. 27. §. 3. ff. de lege Corn. de fals.

Syngraphus: pro diplomate salui cōductus. Ger. *Ein Passport*. Capt. 2.3. §. 90.

Syri serui patientissimi laborum aux. Venerum. Trin. 2.4. §. 141. 145. Curc. 3. §. 73. Bacch. 4.4. §. 7.

T.

T*Abella*: litteræ, è fago, buxo, aliquo ligno coram illito: in quibus ante chartarum & membranarum vsum scribebāt. Epid. 2.2. §. 66. Bacch. 4.4. §. 64. & 4.5. §. 9. Pseud. 1.1. §. 8. 45.

Tabella Centurionum: quibus nomina militum conscribendorum inscribebant. Mil. 1.1. §. 38. 73.

Tabella lepida. Pseud. 1.1. §. 25.

Tabellas consignare. Curc. 2.3. §. 88.

Taberna: locus quo serui omnia vasa in domo collocabant. Men. 5.6. §. 28. & 5.7. §. 46.

Taberna: Cauponaria, vinaria. Nonio. Suidas *κατάκιον* καὶ *πωδῶσιον* interpretatur. Pseud. 2.2. §. 63. & 4.7. §. 14.

Taberna diuersoria. Men. 2.3. §. 81. Truc. 3.2. §. 29.

Tabernaculum. Trin. 3.2. §. 100.

Tabescere. Vide *Contabescere*.

Tabula ceratæ. Pseud. 1.4. §. 8.

Tabula: accepti & expensi. Truc. 1.1. §. 52.

Tabula Iouis: Diphthera, in qua Iupiter omnium mortalium acta descri-